

แผนยุทธศาสตร์การพัฒนา (พ.ศ.๒๕๖๖ – ๒๕๗๐)
องค์การบริหารส่วนตำบลห้วยโจด
อำเภอกระนวน จังหวัดขอนแก่น

องค์การบริหารส่วนตำบลห้วยโจด
อำเภอกระนวน จังหวัดขอนแก่น

แผนยุทธศาสตร์การพัฒนา (พ.ศ. ๒๕๖๖ – ๒๕๗๐)
องค์การบริหารส่วนตำบลห้วยโจด อำเภอกะนวน จังหวัดขอนแก่น

ยุทธศาสตร์องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น และความเชื่อมโยงกับแผนพัฒนาชาติ

แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๓ (พ.ศ. ๒๕๖๖ – ๒๕๗๐)

ในการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่น ต้องมีความเชื่อมโยงของยุทธศาสตร์ในภาพรวม (Strategy linkage) ความเชื่อมโยงในเชิงยุทธศาสตร์ที่เชื่อมต่อกันเพื่อให้เกิดภาพรวม (Overview) การเชื่อมโยงจากจุดหนึ่งไปจุดหนึ่ง ในเชิงยุทธศาสตร์ โดยสามารถนำเข้าสู่รอยต่อที่เข้าหากันได้อย่างกลมกลืนแม้ว่าจะเรียกชื่อที่แตกต่างกันก็ตาม แต่ก็สามารถเดินทางไปด้วยกันได้ ในเชิงยุทธศาสตร์เป็นการเชื่อมโยงความสัมพันธ์ระหว่างยุทธศาสตร์ระดับมหภาคกับยุทธศาสตร์ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ได้แก่ (๑) ยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี (๒) แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ (๓) การกำหนดเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน (Sustainable Development Goals: SDGs) (๔) แผนพัฒนาจังหวัด/กลุ่มจังหวัด/ภาค (๕) ยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัด และ (๖) ยุทธศาสตร์ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น การกำหนดและการวิเคราะห์ความเชื่อมโยงองค์รวมที่นำไปสู่การพัฒนาท้องถิ่นจากยุทธศาสตร์ทุกระดับ มีความสัมพันธ์หรือเชื่อมโยงกันอย่างไรเพื่อให้การพัฒนาท้องถิ่น สอดคล้องกับยุทธศาสตร์ระดับมหภาคและยุทธศาสตร์ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นประกอบด้วย (๑) วิสัยทัศน์ (๒) พันธกิจ (๓) จุดมุ่งหมายเพื่อการพัฒนา (๔) ยุทธศาสตร์ (๕) แนวทางการพัฒนา ซึ่งองค์การบริหารส่วนตำบลห้วยโจด ได้จัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ. ๒๕๖๖ – ๒๕๗๐) ที่มีความเชื่อมโยงของยุทธศาสตร์ดังกล่าว และเชื่อมโยงกับแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๓ ด้วย โดยนำหมุดหมายในแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๓ มาจัดทำรายละเอียดที่มีความสอดคล้องหรือเชื่อมโยงกับยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี แผนพัฒนาจังหวัด/กลุ่มจังหวัด/ภาค ยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัด และยุทธศาสตร์องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ซึ่งมารายละเอียดดังนี้

แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๓ (พ.ศ. ๒๕๖๖ – ๒๕๗๐) มีสถานะเป็นแผนระดับที่ ๒ ซึ่งเป็นกลไกที่สำคัญในการแปลงยุทธศาสตร์ชาติไปสู่การปฏิบัติ และใช้เป็นกรอบสำหรับการจัดทำแผนระดับที่ ๓ เพื่อให้การดำเนินงานของภาคีการพัฒนาที่เกี่ยวข้องสามารถสนับสนุนการบรรลุเป้าหมายตามยุทธศาสตร์ชาติตามกรอบระยะเวลาที่คาดหวังไว้ได้โดยพระราชบัญญัติสภาพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๖๑ บัญญัติให้แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๒ มีผลบังคับใช้ถึงวันที่ ๓๐ กันยายน ๒๕๖๕ ส่งผลให้กรอบระยะเวลา ๕ ปีของแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๓ เริ่มต้น ณ วันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๖๕ ครอบคลุมปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๖ – ๒๕๗๐ ซึ่งเป็นระยะ ๕ ปีที่สองของยุทธศาสตร์ชาติ ทั้งนี้ การจัดทำแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๓ อยู่บนความตั้งใจที่จะให้แผนมีจุดเน้นและเป้าหมายของการพัฒนาที่เป็นรูปธรรมสามารถบ่งบอกทิศทางการพัฒนาที่ชัดเจนที่ประเทศควรมุ่งไปในระยะ ๕ ปี ถัดไป โดยเป็นผลที่เกิดจากกระบวนการสังเคราะห์ข้อมูลอย่างรอบด้าน ทั้งสถานะของทุนในมิติต่างๆ บทเรียนของการพัฒนาที่ผ่านมาตลอดจนการเปลี่ยนแปลงของปัจจัยและเงื่อนไขที่จะมีอิทธิพลต่อสภาพพหุต่างๆ ของประเทศ รวมถึงการสนับสนุนให้ภาคีการพัฒนาทุกภาคส่วนเข้ามามีส่วนร่วมในการแลกเปลี่ยนความคิดเห็นอย่างกว้างขวางตั้งแต่นั้นขั้นตอนการกำหนดกรอบทิศทางการพัฒนาไปจนถึงการยกร่างแผนนอกจากนี้ การจัดทำแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๓ ยังอยู่ในช่วงเวลาที่ทั่วโลก รวมถึงประเทศไทยต้องเผชิญกับข้อจำกัดหลากหลายประการที่เป็นผลสืบเนื่องจากสถานการณ์การแพร่ระบาดของโควิด-๑๙ ซึ่งไม่เพียงแต่ก่อให้เกิดการเจ็บป่วยและเสียชีวิตของประชากร แต่ยังส่งผลให้เกิด

เงื่อนไขทางเศรษฐกิจและการดำเนินชีวิตของประชาชนทุกกลุ่ม นอกจากนี้ ในระยะของแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๓ ยังเป็นช่วงเวลาที่แนวโน้มของการพัฒนาของเทคโนโลยีอย่างก้าวกระโดด การเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศที่มีความรุนแรงเพิ่มขึ้นการเป็นสังคมสูงวัยของประเทศไทยและหลายประเทศทั่วโลก ตลอดจนการเปลี่ยนแปลงด้านภูมิรัฐศาสตร์ระหว่างประเทศ ดังนั้น การขับเคลื่อนการพัฒนาประเทศท่ามกลางกระแสแนวโน้มการเปลี่ยนแปลงดังกล่าวจึงต้องให้ความสำคัญกับการเสริมสร้างความเข้มแข็งจากภายในให้สามารถเติบโตต่อไปได้อย่างมั่นคงท่ามกลางความผันแปรที่เกิดขึ้นรอบด้าน และคำนึงถึงผลประโยชน์ของประเทศทั้งทางเศรษฐกิจ สังคมและสิ่งแวดล้อมอย่างยั่งยืน

ในการกำหนดทิศทางของแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๓ ให้ประเทศสามารถก้าวข้ามความท้าทายต่างๆ เพื่อให้ “ประเทศไทยมีความมั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน เป็นประเทศพัฒนาแล้ว ด้วยการพัฒนาตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง” ตามเจตนารมณ์ของยุทธศาสตร์ชาติ ได้อาศัยหลักการและแนวคิด ๔ ประการ ดังนี้

๑. หลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง

๒. การสร้างความสามารถในการ

๓. เป้าหมายการพัฒนาอย่างยั่งยืนของสหประชาชาติ

๔. การพัฒนาเศรษฐกิจชีวภาพ เศรษฐกิจหมุนเวียน เศรษฐกิจสีเขียว

เพื่อถ่ายทอดเป้าหมายหลักไปสู่ภาพของการขับเคลื่อนที่ชัดเจนในลักษณะของวาระการพัฒนาที่เอื้อให้เกิดการทำงานร่วมกันของหลายหน่วยงานและหลายภาคส่วนในการผลักดันการพัฒนาเรื่องใดเรื่องหนึ่งให้เกิดผลได้อย่างเป็นรูปธรรม แผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๓ จึงได้กำหนดเป้าหมายหลักของการพัฒนา ๕ ประการ และหมุดหมายการพัฒนา จำนวน ๑๓ หมุดหมาย ซึ่งเป็นการบ่งบอกถึงสิ่งที่ประเทศไทยปรารถนาจะ “เป็น” หรือมุ่งหวังจะ “มี” เพื่อสะท้อนประเด็นการพัฒนาที่มีลำดับความสำคัญสูงต่อการพลิกโฉมประเทศไทยสู่ “สังคมก้าวหน้า เศรษฐกิจสร้างมูลค่าอย่างยั่งยืน” โดยหมุดหมายทั้ง ๑๓ ประการ แบ่งออกได้เป็น ๔ มิติ ซึ่งมีรายละเอียด ดังนี้

เป้าหมายหลักของการพัฒนา ๕ ประการ ได้แก่

๑. การปรับโครงสร้างภาคการผลิตและบริการสู่เศรษฐกิจฐานนวัตกรรม มุ่งยกระดับขีดความสามารถในการแข่งขันของภาคการผลิตและบริการสำคัญ ผ่านการผลักดันส่งเสริมการสร้างมูลค่าเพิ่มโดยใช้นวัตกรรม เทคโนโลยี และความคิดสร้างสรรค์ ที่ตอบโจทย์พัฒนาการของสังคมยุคใหม่และเป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม พร้อมทั้งให้ความสำคัญกับการเชื่อมโยงเศรษฐกิจท้องถิ่นและผู้ประกอบการรายย่อยกับห่วงโซ่มูลค่าของภาคการผลิตและบริการเป้าหมาย รวมถึงพัฒนาระบบนิเวศที่ส่งเสริมการค้าการลงทุนและนวัตกรรม

๒. การพัฒนาคนสำหรับโลกยุคใหม่ มุ่งพัฒนาให้คนไทยมีทักษะและคุณลักษณะที่เหมาะสมกับโลกยุคใหม่ ทั้งทักษะในด้านความรู้ ทักษะทางพฤติกรรม และคุณลักษณะตามบรรทัดฐานที่ดีของสังคมและเร่งรัดการเตรียมพร้อมกำลังคนให้มีคุณภาพสอดคล้องกับความต้องการของตลาดแรงงาน และเอื้อต่อการปรับโครงสร้างเศรษฐกิจไปสู่ภาคการผลิตและบริการเป้าหมายที่มีศักยภาพและผลิตภาพสูงขึ้น รวมทั้งให้ความสำคัญกับการสร้างหลักประกันและความคุ้มครองทางสังคมที่สามารถส่งเสริมความมั่นคงในชีวิต

๓. การมุ่งสู่สังคมแห่งโอกาสและความเป็นธรรม มุ่งลดความเหลื่อมล้ำทางเศรษฐกิจและสังคม ทั้งในเชิงรายได้ พื้นที่ ความมั่งคั่ง และการแข่งขันของภาคธุรกิจ ด้วยการสนับสนุนช่วยเหลือกลุ่มเปราะบางและผู้ด้อยโอกาสให้มีโอกาสในการเลื่อนสถานะทางเศรษฐกิจและสังคม กระจายโอกาสทางเศรษฐกิจ และจัดให้มีบริการสาธารณะที่มีคุณภาพอย่างทั่วถึงและเท่าเทียมในทุกพื้นที่ พร้อมทั้งเพิ่มโอกาสในการแข่งขันของภาคธุรกิจให้เปิดกว้างและเป็นธรรม

๔. การเปลี่ยนผ่านการผลิตและบริโภคไปสู่ความยั่งยืน มุ่งลดการก่อมลพิษ ควบคู่ไปกับการผลักดันให้เกิดการใช้ทรัพยากรธรรมชาติอย่างมีประสิทธิภาพและสอดคล้องกับขีดความสามารถในการรองรับของระบบนิเวศ ตลอดจนลดปริมาณการปล่อยก๊าซเรือนกระจกเพื่อให้ประเทศไทยบรรลุเป้าหมายความเป็นกลางทางคาร์บอน ภายในปี ๒๕๕๓ และบรรลุเป้าหมายการปล่อยก๊าซเรือนกระจกสุทธิเป็นศูนย์ภายในปี ๒๖๐๘

๕. การเสริมสร้างความสามารถของประเทศในการรับมือกับการเปลี่ยนแปลงและความเสี่ยงภายใต้บริบทโลกใหม่ มุ่งสร้างความพร้อมในการรับมือและแสวงหาโอกาสจากการเป็นสังคมสูงวัย การเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ ภัยโรคระบาด และภัยคุกคามทางไซเบอร์ พัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและกลไกทางสถาบันที่เอื้อต่อการเปลี่ยนแปลงสู่ดิจิทัล รวมทั้งปรับปรุงโครงสร้างและระบบการบริหารงานของภาครัฐให้สามารถตอบสนองต่อการเปลี่ยนแปลงของบริบททางเศรษฐกิจ สังคม และเทคโนโลยีได้อย่างทันเวลา มีประสิทธิภาพ และมีธรรมาภิบาล

บริบทการพัฒนาประเทศ แบ่งออกเป็น 4 มิติ ซึ่งสอดคล้องกับหมุดหมายการพัฒนา ดังนี้

๑. มิติภาคการผลิตและบริการเป้าหมาย ประกอบไปด้วย

- หมุดหมายที่ ๑ ไทยเป็นประเทศชั้นนำด้านสินค้าเกษตรและเกษตรแปรรูปมูลค่าสูง
- หมุดหมายที่ ๒ ไทยเป็นจุดหมายของการท่องเที่ยวที่เน้นคุณภาพและความยั่งยืน
- หมุดหมายที่ ๓ ไทยเป็นฐานการผลิตยานยนต์ไฟฟ้าที่สำคัญของโลก
- หมุดหมายที่ ๔ ไทยเป็นศูนย์กลางทางการแพทย์และสุขภาพมูลค่าสูง
- หมุดหมายที่ ๕ ไทยเป็นประตูการค้าการลงทุนและยุทธศาสตร์ทางโลจิสติกส์ที่สำคัญของภูมิภาค
- หมุดหมายที่ ๖ ไทยเป็นศูนย์กลางอุตสาหกรรมอิเล็กทรอนิกส์อัจฉริยะและอุตสาหกรรม

ดิจิทัลของอาเซียน

๒. มิติโอกาสและความเสมอภาคทางเศรษฐกิจและสังคม ประกอบไปด้วย

หมุดหมายที่ ๗ ไทยมีวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมที่เข้มแข็ง มีศักยภาพสูง และสามารถแข่งขันได้

หมุดหมายที่ ๘ ไทยมีพื้นที่และเมืองอัจฉริยะที่น่าอยู่ ปลอดภัย เดิมน้อยได้อย่างยั่งยืน

หมุดหมายที่ ๙ ไทยมีความยากจนข้ามรุ่นลดลง และมีความคุ้มครองทางสังคมที่เพียงพอ

เหมาะสม

๓. มิติความยั่งยืนของทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

หมุดหมายที่ ๑๐ ไทยมีเศรษฐกิจหมุนเวียนและสังคมคาร์บอนต่ำ

หมุดหมายที่ ๑๑ ไทยสามารถลดความเสี่ยงและผลกระทบจากภัยธรรมชาติและ การเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ

๔. มิติปัจจัยผลักดันการพลิกโฉมประเทศ

หมุดหมายที่ ๑๒ ไทยมีกำลังคนสมรรถนะสูง มุ่งเรียนรู้อย่างต่อเนื่อง ตอบโจทย์การพัฒนาแห่งอนาคต

หมุดหมายที่ ๑๓ ไทยมีภาครัฐที่ทันสมัย มีประสิทธิภาพ และตอบโจทย์ประชาชน

ความเชื่อมโยงระหว่างหมุดหมายการพัฒนากับเป้าหมายหลักแสดงไว้ในแผนภาพที่ ๓.๑ โดยหมุดหมายการพัฒนาที่กำหนดขึ้นเป็นประเด็นที่มีลักษณะเชิงบูรณาการที่ครอบคลุมการพัฒนาตั้งแต่ในระดับต้นน้ำจนถึงปลายน้ำ และสามารถนำไปสู่ผลพัฒนาทั้งในมิติเศรษฐกิจ สังคม ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมไปพร้อมๆ กัน ทำให้หมุดหมายแต่ละประการสามารถสนับสนุนเป้าหมายหลักได้มากกว่าหนึ่งข้อ นอกจากนี้การพัฒนาภายใต้แต่ละหมุดหมายไม่ได้แยกขาดจากกัน แต่มีการสนับสนุนหรือเอื้อประโยชน์ซึ่งกันและกัน

แผนภาพที่ ๓.๑ ความเชื่อมโยงระหว่างหมุดหมายการพัฒนากับเป้าหมายหลัก

๑.๓ แผนพัฒนากลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนกลาง (กลุ่มจังหวัดร้อยแก่นสารสินธุ์ ๔ จังหวัด ประกอบด้วยจังหวัด ขอนแก่น ร้อยเอ็ด มหาสารคาม กาฬสินธุ์) โดยมีจังหวัดขอนแก่นเป็นศูนย์กลางบริหารงานกลุ่มจังหวัด

- ทิศเหนือ ติดต่อกับ จ.เลย หนองบัวลำภู อุดรธานี และ จ.สกลนคร
- ทิศใต้ ติดต่อกับ จ.ศรีสะเกษ สุรินทร์ บุรีรัมย์ และนครราชสีมา
- ทิศตะวันออก ติดต่อกับ จ.มุกดาหาร ยโสธร
- ทิศตะวันตก ติดต่อกับ จ.ชัยภูมิ เพชรบูรณ์

แผนพัฒนากลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนกลาง พ.ศ. ๒๕๖๖ – ๒๕๗๐

กลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนกลาง ได้จัดทำแผนพัฒนากลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนกลาง พ.ศ. ๒๕๖๖ – ๒๕๗๐ ซึ่งมีกรอบแนวคิดการพัฒนาในระยะ ๕ ปี ข้างหน้าโดยพิจารณาจากทั้งยุทธศาสตร์ชาติ นโยบายรัฐบาล ศักยภาพและปัญหาความต้องการของพื้นที่ โดยได้กำหนดเป้าหมายการพัฒนาไว้ว่า “เติบโตด้วยเศรษฐกิจแห่งอนาคต สังคมเป็นสุข สิ่งแวดล้อมยั่งยืน”

โดยมุ่งเป็นกลุ่มจังหวัดที่มีความน่าอยู่และทันสมัย (Smart Cluster) มีเศรษฐกิจแห่งอนาคตที่เติบโตอย่างยั่งยืน ผู้ประกอบการมีขีดความสามารถในการแข่งขันสูงบนพื้นฐานทรัพยากรของกลุ่มจังหวัดโดยใช้ความคิดสร้างสรรค์ เทคโนโลยีและนวัตกรรมในการลงทุนการผลิตสินค้าและบริการมูลค่าสูง ที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมทั้งภาคการเกษตร ภาคอุตสาหกรรม และภาคบริการ สามารถตอบสนองเชื่อมโยงความต้องการของตลาดในอนาคตทั้งภายในและภายนอกประเทศได้อย่างโดดเด่น รวมถึงทรัพยากรมนุษย์ ชุมชนและสังคมมีศักยภาพบนฐานภูมิปัญญาความคิดสร้างสรรค์และนวัตกรรม สามารถพึ่งพาตนเองและมีภูมิคุ้มกันในการจัดการภัยพิบัติในรูปแบบ

ต่าง ๆ ได้อย่างเท่าทัน ดำรงชีวิตอย่างมีความสุข มีคุณภาพอย่างเท่าเทียมและมีความเป็นสากล โดยมีจุดหมายการพัฒนา ๓ ด้านประกอบด้วย

๑. Future Economy การเติบโตด้วยเศรษฐกิจแห่งอนาคต ประกอบด้วย ๓ ส่วนสำคัญ ได้แก่

๑.๑ การเกษตรแห่งอนาคต ภาคเกษตรของกลุ่มจังหวัดได้รับการปรับโครงสร้างให้เป็นภาคการผลิตที่มีผลตอบแทนสูง ผ่านการยกระดับผลิตภาพ สร้างมูลค่าเพิ่มให้สินค้าเกษตร นำ BCG model มาเป็นแนวคิดในการพัฒนาสาขากบฏภูมิปัญญา เทคโนโลยีนวัตกรรม เริ่มจากพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานที่สำคัญต่อ ภาคเกษตร เช่นแหล่งน้ำเพื่อการเกษตร ระบบการตรวจรับรองมาตรฐาน และการพัฒนาระบบ โลจิสติกส์ การเกษตร สนับสนุนการพัฒนาเศรษฐกิจชีวภาพ และสร้างผู้ประกอบการด้านเกษตรที่สามารถเข้าถึงช่องทาง การตลาดที่หลากหลายเพื่อรองรับระบบเศรษฐกิจแห่งอนาคต

๑.๒ การค้าการลงทุนแห่งอนาคต พัฒนาโครงข่ายคมนาคมเชื่อมโยงจังหวัดในกลุ่มจังหวัดและภูมิภาค เป็นศูนย์กลางขนส่งระบบรางในภูมิภาคขับเคลื่อนอุตสาหกรรมระบบรางเพื่อเป็นเครื่องยนต์ใหม่ (New engine) ในการยกระดับรายได้ของกลุ่มจังหวัดให้สูงขึ้น ส่งเสริมด้านการลงทุนในกลุ่มจังหวัดอย่าง ต่อเนื่อง สร้าง การเติบโตในสาขาอุตสาหกรรม การค้าและบริการ กระจ่ายการลงทุนในจังหวัดต่างๆ ตาม ศักยภาพและความ โดดเด่น ส่งเสริมพัฒนาศักยภาพ SMEs ผู้ประกอบการธุรกิจเพิ่งเกิดใหม่ (Start up) และ ส่งเสริมสนับสนุนการ ออกแบบระบบนิเวศธุรกิจ (Ecosystems) เพื่อสร้างผู้ประกอบการแห่งอนาคต เร่ง ปรับเปลี่ยนระบบตลาดมุ่งสู่ เศรษฐกิจดิจิทัล อาศัยความได้เปรียบของระบบขนส่งและระบบชำระเงินผ่าน ธุรกิจอีเล็กทรอนิกส์ที่มีอัตราการ ชำระเงินเพิ่มมากขึ้นในปัจจุบัน

๑.๓ สร้างคุณค่าการท่องเที่ยวแห่งอนาคต สร้างภาพลักษณ์การท่องเที่ยวกลุ่มจังหวัดในฐานะ จุดหมายปลายทางการท่องเที่ยว (การท่องเที่ยวที่โดดเด่นของกลุ่มจังหวัดได้แก่การท่องเที่ยวยุคก่อนประวัติศาสตร์ ประเพณีวัฒนธรรม การท่องเที่ยวชุมชน) แหล่งท่องเที่ยวได้รับการดูแลรักษาอย่างยั่งยืน เน้นคุณค่า อย่าง เหมาะสม รวมทั้งการสร้างพื้นที่หรือกิจกรรมการท่องเที่ยวใหม่ เพื่อตอบสนองทิศทางการท่องเที่ยวใน อนาคต เพิ่มมูลค่าและกระจายรายได้การท่องเที่ยวสู่ชุมชนและผู้ประกอบการรายย่อยด้วยการสร้างอัตลักษณ์ และการ เข้าถึงช่องทางการตลาดที่หลากหลาย

๒. Green Growth การเติบโตบนเศรษฐกิจสีเขียว กลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ตอนกลางได้รับการส่งเสริมเศรษฐกิจชีวภาพ (Bio economy) เศรษฐกิจหมุนเวียน (Circular economy) และ เศรษฐกิจสีเขียว (Green economy) มีการ พัฒนาระบบกลไกการอนุรักษ์ ป่าไม้และป้องกันการทำลาย ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม การบริหาร จัดการน้ำอย่างบูรณาการ การพัฒนาเทคโนโลยีสะอาดที่เป็นมิตร กับสิ่งแวดล้อม รวมถึงการส่งเสริมความเป็น เมืองและชุมชนที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม เพิ่มพื้นที่สีเขียวในกลุ่ม จังหวัดการจัดการของเสีย น้ำเสีย ฝุ่น ควัน ของกลุ่มจังหวัดร้อยแก่นสารสินธุ์แบบบูรณาการและจากการที่กลุ่ม จังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนกลาง มีพื้นที่ประสบภัยซ้ำซาก และพื้นที่ที่มีแนวโน้มจะเผชิญกับผลกระทบ ที่รุนแรงจากการเปลี่ยนแปลงสภาพ ภูมิอากาศ ต้องได้รับการจัดการให้มีความเสี่ยงลดลงทุกภาคส่วนได้รับการ พัฒนาขีดความสามารถในการ เตรียมรับมือกับภัยธรรมชาติและบูรณาการความร่วมมือระหว่างจังหวัดในกลุ่ม จังหวัด เพื่อให้เกิดการแก้ไข ปัญหาและการป้องกันภัยธรรมชาติสาธารณภัยอย่างเป็นรูปธรรม

๓. Social Sustainability สังคมเป็นสุขอย่างยั่งยืน พัฒนาทรัพยากรมนุษย์ และยกระดับ คุณภาพชีวิตในทุกช่วงวัยอย่างเท่าเทียม พัฒนาชุมชน พื้นที่ และเมืองให้เป็นพื้นที่ที่น่าอยู่สำหรับทุกคน ส่งเสริม ความเข้มแข็งของสถาบันครอบครัวและชุมชน บน ความท้าทายของเทคโนโลยีและโรคอุบัติใหม่ พัฒนาระบบการ แก้ไขปัญหาทางด้านสาธารณสุข ที่เป็นประเด็น ร่วมของกลุ่มจังหวัด ส่งเสริมการสร้างนวัตกรรมเพื่ออำนวยความสะดวกให้กับผู้สูงอายุ ผู้พิการ ผู้ป่วยเพื่อให้ คุณภาพชีวิตดีขึ้น และส่งเสริมการพัฒนาชุมชน/พื้นที่ เชิงสร้างสรรค์ ให้เป็นพื้นที่ที่น่าอยู่สำหรับทุกคน

ตัวชี้วัดความสำเร็จตามเป้าหมายการพัฒนากลุ่มจังหวัด

๑. อัตราการขยายตัวของผลิตภัณฑ์มวลรวมกลุ่มจังหวัด (ร้อยละ ๕)
๒. อัตราการขยายตัวรายได้การท่องเที่ยวกลุ่มจังหวัด (ร้อยละ ๕)
๓. สัดส่วนพื้นที่สีเขียวทุกประเภทเพิ่มขึ้น (ร้อยละ ๑)
๔. ค่าสัมประสิทธิ์ความไม่เสมอภาคด้านรายได้(Gini coefficient) ลดลง (๐.๓๕)

ประเด็นการพัฒนา

กลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนกลางได้กำหนดประเด็นการพัฒนา วัตถุประสงค์ เป้าหมาย ตัวชี้วัด และแนวทางการพัฒนาเพื่อบรรลุเป้าหมายการพัฒนา รวม ๔ ประเด็นการพัฒนา รายละเอียดดังนี้

ประเด็นการพัฒนาที่ ๑ ส่งเสริมและยกระดับการเกษตรและอุตสาหกรรมการเกษตรที่มีมูลค่าสูง ด้วยเศรษฐกิจชีวภาพ

๑) วัตถุประสงค์

- ๑.๑) เพิ่มขีดความสามารถทางการแข่งขันและรายได้ภาคการเกษตรของกลุ่มจังหวัดให้สูงขึ้น
- ๑.๒) เป็นศูนย์กลางด้านการเกษตรและอุตสาหกรรมการเกษตรที่มีมูลค่าสูงด้วยฐาน เศรษฐกิจ

กิจชีวภาพ

๑.๓) ส่งเสริมเทคโนโลยีและนวัตกรรมมาใช้เพื่อเพิ่มมูลค่าสินค้าทางการเกษตรให้มีมูลค่าสูง ลดการใช้สารเคมี และเพิ่ม ผลผลิตภาพแรงงานภาคการเกษตร

๒) เป้าหมายและตัวชี้วัด

- ๒.๑) ผลิตภัณฑ์มวลรวมภาคการเกษตรที่เพิ่มขึ้นร้อยละ ๗.๕
- ๒.๒) อัตราการขยายตัวของมูลค่าสินค้าเกษตรชีวภาพ เพิ่มขึ้นร้อยละ ๕

๓) แนวทางการพัฒนา

๓.๑) พัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน แหล่งน้ำเพื่อการเกษตรระบบโลจิสติกส์การเกษตรและเทคโนโลยี หลังการ เก็บเกี่ยว

๓.๒) ยกระดับความสามารถทางการแข่งขันของเกษตรกรและผู้ประกอบการอุตสาหกรรม การเกษตรด้วย เศรษฐกิจชีวภาพ เศรษฐกิจหมุนเวียน และเศรษฐกิจสีเขียว

๓.๓) ส่งเสริมการปรับโครงสร้างการผลิตการให้มีมูลค่าสูง ยกระดับผลิตภาพ สร้างมูลค่าเพิ่ม ให้ สินค้า เกษตรกลุ่มเป้าหมายด้วยภูมิปัญญา เทคโนโลยี และนวัตกรรม

๓.๔) สร้างผู้ประกอบการด้านเกษตร และพัฒนาช่องทางตลาดที่หลากหลายเพื่อรองรับ ระบบ เศรษฐกิจแห่งอนาคต

ประเด็นการพัฒนาที่ ๒ การพัฒนาขีดความสามารถทางการแข่งขันด้านการค้า การลงทุน การ บริการ และการท่องเที่ยวเพื่อรองรับระบบเศรษฐกิจแห่งอนาคต

๑) วัตถุประสงค์

๑.๑) เพื่อส่งเสริมการค้า การลงทุน ระบบโลจิสติกส์ ระบบรางและอุตสาหกรรมอากาศยาน และการ ท่องเที่ยวเพื่อขับเคลื่อนเศรษฐกิจของกลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนกลางให้เติบโตได้ใน อนาคต

๑.๒) เป็นกลุ่มจังหวัดมีขีดความสามารถในการแข่งขันสูงขึ้นเป็นศูนย์กลางความเจริญทาง เศรษฐกิจและ สังคมของภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

๑.๓) เป็นศูนย์กลางการท่องเที่ยวของภูมิภาคที่ตอบสนองต่อความต้องการของตลาดแห่งอนาคต

๒) เป้าหมายและตัวชี้วัด

๒.๑) มูลค่าการลงทุนในกลุ่มจังหวัดเพิ่มขึ้นร้อยละ ๑๐ ๒.๒) อัตราส่วนรายได้จากการท่องเที่ยว ของจังหวัดขอนแก่นและจังหวัดอื่นๆ ในกลุ่มจังหวัด (สัดส่วน) ๖๐:๔๐

๓) แนวทางการพัฒนา

๓.๑) พัฒนาโครงข่ายคมนาคม เพิ่มประสิทธิภาพระบบโลจิสติกส์ ระบบรางและอุตสาหกรรมอากาศยาน เพื่อสนับสนุนการค้า การลงทุน และการท่องเที่ยว

๓.๒) พัฒนาศักยภาพ SMEs ผู้ประกอบการธุรกิจเพิ่งเกิดใหม่ (Start up) และส่งเสริมพัฒนาขีดความสามารถในการแข่งขันของผู้ประกอบการและ การพัฒนาทักษะแรงงานเพื่อรองรับระบบเศรษฐกิจ แห่งอนาคต

๓.๓) ส่งเสริมการค้า การลงทุนของกลุ่มจังหวัดเพื่อรองรับระบบเศรษฐกิจแห่งอนาคต

๓.๔) พัฒนาการท่องเที่ยว และยกระดับสู่การท่องเที่ยวเชิงคุณค่า ด้วยเศรษฐกิจสร้างสรรค์

๓.๕) การพัฒนาตลาดสินค้า การบริการ และการท่องเที่ยวกลุ่มจังหวัดเพื่อรองรับระบบ

เศรษฐกิจแห่งอนาคต

ประเด็นการพัฒนาที่ ๓ อนุรักษ์และบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมเพื่อการพัฒนาที่สมดุลด้วยเศรษฐกิจ BCG และลดความเสี่ยงจากสาธารณภัยด้วยพลังชุมชนและเทคโนโลยี

๑) วัตถุประสงค์

๑.๑) เป็นกลุ่มจังหวัดที่มีการบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติมีพื้นที่สีเขียวทุกประเภท เพิ่มขึ้น

๑.๒) สามารถจัดการภัยพิบัติอย่างบูรณาการร่วมกันระหว่างจังหวัดและกลุ่มจังหวัดใกล้เคียง ให้มีประสิทธิภาพในการลดความเสี่ยงการเกิดภัยพิบัติอย่างยั่งยืน

๒) เป้าหมายและตัวชี้วัด

๒.๑ สัดส่วนพื้นที่สีเขียวทุกประเภทเพิ่มขึ้นร้อยละ ๑ ๒.๒ สัดส่วนหมู่บ้านที่ประสบอุทกภัยและภัยแล้ง ร้อยละ ๕.๕

๓) แนวทางการพัฒนา

๓.๑) ส่งเสริมเศรษฐกิจชีวภาพ (Bio economy) เศรษฐกิจหมุนเวียน (Circular economy) และเศรษฐกิจสีเขียว (Green economy) เพื่อการพัฒนาที่สมดุล

๓.๒) อนุรักษ์และบริหารทรัพยากรธรรมชาติส่งเสริมการปลูกป่าและอุตสาหกรรมเกษตร สาขา ป่าไม้เพิ่มพื้นที่สีเขียวกลุ่มจังหวัด

๓.๓) ส่งเสริมอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมการจัดการของเสีย น้ำเสีย ฝุ่น กลุ่มจังหวัดควนแบบ บูรณาการ

๓.๔) เสริมสร้างการบูรณาการเพื่อลดความเสี่ยงจากสาธารณภัยด้วยพลังชุมชนและ เทคโนโลยี

ประเด็นการพัฒนาที่ ๔ พัฒนาทรัพยากรมนุษย์สังคมมีคุณภาพ ชุมชนพื้นที่และเมืองมีความเจริญ น่ายุ่อย่างยั่งยืน

๑) วัตถุประสงค์

๑.๑) เป็นกลุ่มจังหวัดที่มีทรัพยากรมนุษย์ที่มีศักยภาพรองรับการเปลี่ยนแปลงและสังคมมี ความมั่นคงและสงบสุขอย่างยั่งยืน

๑.๒) เพื่อพัฒนาการศึกษาทั้งในและนอกระบบ รวมทั้งการเสริมสร้างพัฒนาการเด็กทุกช่วง วัย เพื่อการเรียนรู้ตลอดชีวิต

๑.๓) พัฒนาระบบการแก้ไขปัญหาทางด้านสาธารณสุขที่เป็นประเด็นร่วมของกลุ่มจังหวัด

๑.๔) และส่งเสริมการพัฒนาชุมชน/พื้นที่ เชิงสร้างสรรค์ให้เป็นพื้นที่ที่น่าอยู่สำหรับทุกคน

๒) เป้าหมายและตัวชี้วัด

๒.๑ รายได้ครัวเรือนเฉลี่ยเพิ่มขึ้นร้อยละ ๕

๒.๒ ค่าสัมประสิทธิ์ความไม่เสมอภาคด้านรายได้(Gini coefficient) ลดลง ๐.๓๕

๓) แนวทางการพัฒนา

เทียม

- ๓.๑) พัฒนาทรัพยากรมนุษย์และยกระดับการศึกษาและคุณภาพชีวิตในทุกช่วงวัยอย่าง เท่าเทียม
- ๓.๒) สร้างความเข้มแข็งให้กับชุมชน สังคมแก้ไขปัญหาคนยากจนข้ามรุ่น
- ๓.๓) เสริมสร้างและแก้ไขปัญหาสาธารณสุขที่เป็นประเด็นร่วมของกลุ่มจังหวัด
- ๓.๔) พัฒนาชุมชน พื้นที่และเมืองให้เป็นพื้นที่ที่น่าอยู่สำหรับทุกคน

๑.๔ แผนพัฒนาจังหวัดขอนแก่น พ.ศ. ๒๕๖๖ – ๒๕๗๐

เป้าหมายการพัฒนา “มหานครน่าอยู่ศูนย์กลางเศรษฐกิจเชื่อมโยงภูมิภาค”

ตัวชี้วัดความสำเร็จตามเป้าหมายการพัฒนาจังหวัด

๑) ตัวชี้วัดความสำเร็จ

- ๑.๑) อัตราการขยายตัวมูลค่าผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัด เพิ่มขึ้น ร้อยละ ๒
- ๑.๒) ระดับความสุขของประชาชนในจังหวัดขอนแก่น เพิ่มขึ้น ร้อยละ ๒
- ๑.๓) การกระจายรายได้ดีขึ้นลดความไม่เสมอภาค (Gini Coefficient) ต่ำกว่า ๐.๔๑

๒) เป้าหมายการพัฒนาจังหวัด

- ๒.๑) พัฒนาเมืองให้น่าอยู่ มีความมั่นคง ประชาชนมีคุณภาพชีวิตที่ดีอย่างยั่งยืน
- ๒.๒) พัฒนาขีดความสามารถด้านสินค้าเกษตร ผลิตภัณฑ์ชุมชน ส่งเสริมการลงทุนและการ

บริการเพื่อยกระดับรายได้ของประชาชน

- ๒.๓) ส่งเสริมการพัฒนาด้านนวัตกรรม เทคโนโลยี และดิจิทัล เพื่อสร้างมูลค่าเพิ่มทาง เศรษฐกิจ

ประเด็นการพัฒนาของจังหวัด

ประเด็นการพัฒนาที่ ๑ การยกระดับเศรษฐกิจฐานรากและการพัฒนาอุตสาหกรรมมูลค่าสูง เป้าหมายและตัวชี้วัด

- ๑) ผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัดด้านการเกษตรเพิ่มขึ้น ร้อยละ ๓
- ๒) รายได้จากการจำหน่ายผลิตภัณฑ์ชุมชนเพิ่มขึ้นไม่น้อยกว่าร้อยละ ๑๐ ต่อปี
- ๓) มูลค่าการลงทุนของอุตสาหกรรมชีวภาพ เพิ่มขึ้นไม่น้อยกว่าร้อยละ ๕ ต่อปี
- ๔) มีการส่งเสริมการลงทุนในพื้นที่ จำนวน ๒ โครงการต่อปี

แนวทางการพัฒนา

- ๑) การพัฒนาเศรษฐกิจแบบองค์รวม (BCG Model) เพื่อการผลิตและสร้างมูลค่าเพิ่มภาค

การเกษตร

- ๒) การเพิ่มขีดความสามารถทางการแข่งขันของสินค้า OTOP และ SMEs
- ๓) การส่งเสริมอุตสาหกรรมชีวภาพและอุตสาหกรรมนิเวศให้มีมูลค่าสูง
- ๔) การส่งเสริมพัฒนาเขตเศรษฐกิจพิเศษให้ได้รับสิทธิประโยชน์ด้านการค้าการลงทุน

แผนงานและโครงการสำคัญ

แผนงานที่ ๑.๑ การพัฒนาเศรษฐกิจแบบองค์รวม (BCG Model) เพื่อการผลิตและสร้าง

มูลค่าเพิ่มภาคการเกษตร

แผนงานที่ ๑.๒ การเพิ่มขีดความสามารถทางการแข่งขันของสินค้า OTOP และ SM

แผนงานที่ ๑.๓ การส่งเสริมอุตสาหกรรมชีวภาพและอุตสาหกรรมนิเวศให้มีมูลค่าสูง

แผนงานที่ ๑.๔ การส่งเสริมพัฒนาเขตเศรษฐกิจพิเศษให้ได้รับสิทธิประโยชน์ด้านการค้า การ

ลงทุน

ประเด็นการพัฒนาที่ ๒ การส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์เชื่อมโยงภูมิภาค

เป้าหมายและตัวชี้วัด

- ๑) จำนวนงาน MICE ที่เกิดขึ้นในจังหวัดขอนแก่น ๑๐ งาน ต่อปี
- ๒) จำนวนนักท่องเที่ยวเพิ่มขึ้น ร้อยละ ๓

๓) รายได้จากนักท่องเที่ยวเพิ่มขึ้น ร้อยละ ๕

แนวทางการพัฒนา

๑) การพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวตามอัตลักษณ์และวิถีวัฒนธรรมชุมชนเชิงสร้างสรรค์

๒) การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานเพื่ออำนวยความสะดวกทางการท่องเที่ยว

๓) การส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงกีฬา สุขภาพ ความงาม และการแพทย์แผนไทย

๔) การส่งเสริมและพัฒนาศักยภาพด้านการเมืองแห่งการประชุมสัมมนา (Meetings, Incentive

Travel, Conventions, Exhibitions: MICE City)

แผนงานและโครงการสำคัญ

แผนงานที่ ๒.๑ การพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวตามอัตลักษณ์และวิถีวัฒนธรรมชุมชนเชิงสร้างสรรค์

แผนงานที่ ๒.๒ การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานเพื่ออำนวยความสะดวกทางการท่องเที่ยว

แผนงานที่ ๒.๓ การส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงกีฬา สุขภาพ ความงาม และการแพทย์แผนไทย

แผนงานที่ ๒.๔ การส่งเสริมและพัฒนาศักยภาพด้านการเมืองแห่งการประชุมสัมมนา

(Meetings, Incentive Travel, Conventions, Exhibitions : MICE City)

ประเด็นการพัฒนาที่ ๓ การส่งเสริมนวัตกรรม เทคโนโลยี และดิจิทัล เพื่อการพัฒนา ขอนแก่น
เมืองอัจฉริยะ

เป้าหมายและตัวชี้วัด

๑) มูลค่าการลงทุนในจังหวัดขอนแก่น เพิ่มขึ้นร้อยละ ๓

๒) มีนวัตกรรมและเทคโนโลยีสมัยใหม่ที่ช่วยบริหารจัดการและยกระดับคุณภาพชีวิต ประชาชน
ชาวจังหวัดขอนแก่น จำนวน ๓ โครงการ/ปี

๒) จำนวนพื้นที่หรือเขตอำเภอที่ได้รับการพัฒนาให้เป็นเมืองอัจฉริยะ ไม่น้อยกว่า ๖ อำเภอ/ปี
แนวทางการพัฒนา

๑) การพัฒนานวัตกรรมและเทคโนโลยีเพื่อสร้างมูลค่าเพิ่มในระบบเศรษฐกิจของจังหวัด

๒) การส่งเสริมการพัฒนาเมืองอัจฉริยะเพื่ออำนวยความสะดวกและให้บริการแก่ ประชาชนทุก

กลุ่ม

๓) การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน ด้านการจราจรและขนส่งอัจฉริยะ การโทรคมนาคม สื่อสาร
และดิจิทัลที่ทันสมัย เพื่อสร้างบรรยากาศการลงทุนในพื้นที่ และยกระดับคุณภาพชีวิตประชาชน

แผนงานและโครงการสำคัญ

แผนงานที่ ๓.๑ การพัฒนานวัตกรรมและเทคโนโลยีเพื่อสร้างมูลค่าเพิ่มในระบบเศรษฐกิจ ของ
จังหวัด แผนงานที่

๓.๒ การส่งเสริมการพัฒนาเมืองอัจฉริยะเพื่ออำนวยความสะดวกและให้ บริการแก่ประชาชน
ทุกกลุ่ม แผนงานที่

๓.๓ การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน ด้านการจราจรและขนส่งอัจฉริยะ การโทรคมนาคมสื่อสาร
และดิจิทัลที่ทันสมัย เพื่อสร้างบรรยากาศการลงทุนในพื้นที่ และยกระดับคุณภาพชีวิต ประชาชน

ประเด็นการพัฒนาที่ ๔ การพัฒนาสังคมสุขภาวะให้น่าอยู่อย่างยั่งยืน

๑) ดัชนีการพัฒนาคงจังหวัดขอนแก่น ไม่เกินลำดับที่ ๒๕ ของประเทศ

๒) ร้อยละของประชาชนที่ได้รับการจัดสวัสดิการและการพัฒนาทักษะอาชีพ ร้อยละ ๑๐๐

๓) อายุคาดเฉลี่ยของการมีสุขภาพดีของประชากรจังหวัดขอนแก่น(อายุเฉลี่ย)ไม่น้อยกว่า ๗๕ ปี

แนวทางการพัฒนา

๑) การพัฒนาคุณภาพชีวิตของคนทุกช่วงวัยให้มีสุขภาวะและความเป็นอยู่ที่ดี

๒) การส่งเสริมสวัสดิการและการพัฒนาทักษะด้านการประกอบอาชีพให้มีรายได้ อย่าง ยั่งยืน

๓) การสร้างสภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อการพัฒนาชุมชนเป็นฐานในการสร้างสุขภาวะที่ดี

แผนงานและโครงการสำคัญ

แผนงานที่ ๔.๑ การพัฒนาคุณภาพชีวิตของคนทุกช่วงวัยให้มีสุขภาวะและความเป็นอยู่ดี

แผนงานที่ ๔.๒ การส่งเสริมสวัสดิการและการพัฒนาทักษะด้านการประกอบอาชีพให้มี รายได้

อย่างยั่งยืน

แผนงานที่ ๔.๓ การสร้างสภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อการพัฒนาชุมชนเป็นฐานในการสร้าง สุขภาวะ

ที่ดี

ประเด็นการพัฒนาที่ ๕ การบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมอย่างสมดุล

เป้าหมายและตัวชี้วัด

๑) จำนวนพื้นที่ทางการเกษตรที่ได้รับแหล่งน้ำเกือหนุนเพิ่มขึ้น จำนวน ๒,๕๐๐ไร่/ปี

๒) ขยะมูลฝอยชุมชนและของเสียอันตรายชุมชนได้รับการจัดการอย่างถูกต้อง ร้อยละ ๗๕

๓) จำนวนพื้นที่สีเขียวเพิ่มขึ้น ๔,๐๐๐ไร่ ต่อปี

๔) จำนวนประชาชนตระหนักรู้ด้านการป้องกันและรับมือภัยพิบัติ เพิ่มขึ้น ร้อยละ ๓

แนวทางการพัฒนา

๑) การบริหารจัดการน้ำแบบบูรณาการอย่างยั่งยืน

๒) การดูแลรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมและจัดการมลพิษที่มีผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม

๓) การอนุรักษ์ และฟื้นฟูทรัพยากรธรรมชาติแบบมีส่วนร่วมอย่างยั่งยืน

๔) การป้องกัน การลดผลกระทบ และการปรับตัวเพื่อรับมือภัยพิบัติทางธรรมชาติและการ

เปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ

แผนงานและโครงการสำคัญ

แผนงานที่ ๕.๑ การบริหารจัดการน้ำแบบบูรณาการอย่างยั่งยืน

แผนงานที่ ๕.๒ การดูแลรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมและจัดการมลพิษที่มีผลกระทบต่อ

สิ่งแวดล้อม

แผนงานที่ ๕.๓ การอนุรักษ์ และฟื้นฟูทรัพยากรธรรมชาติแบบมีส่วนร่วมอย่างยั่งยืน

แผนงานที่ ๕.๔ การป้องกัน การลดผลกระทบ และการปรับตัวเพื่อรับมือภัยพิบัติทาง ธรรมชาติ

และการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ

ประเด็นการพัฒนาที่ ๖ การเสริมสร้างความมั่นคงและความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน

อย่างมีส่วนร่วม

เป้าหมายและตัวชี้วัด

๑) อัตราผู้เสียชีวิตจากอุบัติเหตุจราจรทางบกลดลง ร้อยละ ๕

๒) พื้นที่ที่ได้รับผลกระทบจากปัญหาอุทกภัยลดลง ร้อยละ ๕

๓) ร้อยละการจับกุมคดีความผิดเกี่ยวกับชีวิต ร่างกาย และเพศ ไม่น้อยกว่าร้อยละ ๘๕ (คดีที่รับ

แจ้ง)

๔) จำนวนอำเภอที่เข้าร่วมกิจกรรมสร้างความรู้ความเข้าใจถึงความสำคัญของสถาบันหลักของ

ชาติ ๒๖ อำเภอ

๕) การป้องกันและปราบปรามยาเสพติด จำนวนหมู่บ้านสีแดงลดลง ร้อยละ ๓

แนวทางการพัฒนา

๑) การป้องกันและแก้ไขปัญหาคriminalภัยทางถนน

๒) การป้องกันและลดการสูญเสียจากสาธารณภัยและภัยพิบัติ

๓) การเสริมสร้างความมั่นคงและความปลอดภัยในสังคม

๔) การปกป้องและเทิดทูนสถาบันพระมหากษัตริย์

๕) การป้องกันปราบปรามและบำบัดรักษาผู้ติดยาเสพติด

แผนงานและโครงการสำคัญ

แผนงานที่ ๖.๑ การป้องกันและแก้ไขปัญหามลพิษทางถนน

แผนงานที่ ๖.๒ การป้องกันและลดการสูญเสียจากสาธารณภัยและภัยพิบัติ

แผนงานที่ ๖.๓ การเสริมสร้างความมั่นคงและความปลอดภัยในสังคม

แผนงานที่ ๖.๔ การปกป้องและเทิดทูนสถาบันพระมหากษัตริย์

แผนงานที่ ๖.๕ การป้องกันปราบปรามและบำบัดรักษาผู้ติดยาเสพติด

๑.๕. ยุทธศาสตร์องค์การบริหารส่วนจังหวัดขอนแก่น

วิสัยทัศน์ “ต้นแบบแห่งบูรณาการ เชื่อมโยงเศรษฐกิจและสังคมด้วยระบบดิจิทัล”

ประเด็นยุทธศาสตร์

๑. ยุทธศาสตร์ที่ ๑ การพัฒนาคุณภาพคน และสังคม

แนวทางการพัฒนา

- ๑) เสริมสร้างคุณธรรม จริยธรรม และค่านิยมไทยแก่คนทุกช่วงวัย
- ๒) ส่งเสริม สนับสนุน และพัฒนาระบบสุขภาพอย่างครบวงจร
- ๓) ส่งเสริม สนับสนุนการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติดอย่างเป็นระบบ ครบวงจร
- ๔) ส่งเสริม สนับสนุน และพัฒนา โครงสร้างพื้นฐานด้านการกีฬาเพื่อสนับสนุน
- ๕) การเล่นกีฬาและพัฒนากีฬาที่มีศักยภาพไปสู่กีฬาอาชีพ
- ๖) อนุรักษ์ สืบสาน ทำนุบำรุงศาสนา ศิลปวัฒนธรรมท้องถิ่นที่ดึงดูดให้เป็นมรดกของคนรุ่น

ต่อไป

- ๗) ส่งเสริม สนับสนุนภูมิปัญญาท้องถิ่นที่หลากหลายเชื่อมโยงสู่การเรียนรู้อย่างเป็นระบบ
- ๘) และเผยแพร่สู่สังคม

๒. ยุทธศาสตร์ที่ ๒ การพัฒนาการศึกษา

แนวทางการพัฒนา

- ๑) พัฒนาและส่งเสริมการจัดการศึกษา ให้มีคุณภาพ ได้มาตรฐานเพื่อก้าวสู่ประชาคม อาเซียน
- ๒) ส่งเสริม สนับสนุน และพัฒนาครูและบุคลากรทางการศึกษาของโรงเรียนในสังกัดให้มี

คุณภาพตามมาตรฐานวิชาชีพ

- ๓) พัฒนาหลักสูตรและกระบวนการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญและเชื่อมโยงกับ ภูมิ

สังคม

- ๔) พัฒนาแหล่งเรียนรู้ นวัตกรรมและเทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการศึกษา
- ๕) ส่งเสริม สนับสนุนการจัดการศึกษาในและนอกระบบครอบคลุมทุกช่วงวัย ให้มีคุณภาพ และพัฒนาไปสู่การเรียนรู้ตลอดชีวิต

- ๖) เสริมสร้างจริยธรรม คุณธรรมและศีลธรรมแก่ผู้เรียนและบุคลากรทางการศึกษา

๓. ยุทธศาสตร์ที่ ๓ การพัฒนาเมืองและชุมชน

แนวทางการพัฒนา

- ๑) พัฒนาระดับโครงข่ายเส้นทางการคมนาคมขนส่งเชื่อมระหว่างหมู่บ้าน ตำบลและ อำเภอ

ให้ได้มาตรฐาน

- ๒) พัฒนาเพิ่มศักยภาพและขีดความสามารถให้บริการของสถานียขนส่งผู้โดยสาร ให้ได้

มาตรฐานสะดวก สะอาดและปลอดภัย

- ๓) ส่งเสริม สนับสนุน และพัฒนาระบบเครือข่ายการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยในเขต เมือง

และชุมชน

- ๔) ส่งเสริม สนับสนุน และพัฒนาระบบสาธารณูปการ และสาธารณูปโภค

- ๕) ส่งเสริมการพัฒนาเมืองและชุมชนสู่เมืองนิเวศน์ (Eco City)

๔. ยุทธศาสตร์ที่ ๔ การพัฒนาเศรษฐกิจชุมชน

แนวทางการพัฒนา

- ๑) ส่งเสริม สนับสนุน และพัฒนาการท่องเที่ยวและบริการด้านการท่องเที่ยว
- ๒) ส่งเสริม สนับสนุน และพัฒนาเพิ่มประสิทธิภาพการเกษตรตามแนวทางเศรษฐกิจพอเพียง
- ๓) ส่งเสริม สนับสนุน และพัฒนาเพิ่มมูลค่าผลผลิตทางการเกษตรและผลิตภัณฑ์ชุมชนอย่างครบวงจร
- ๔) ส่งเสริม สนับสนุน การประกอบอาชีพที่เหมาะสมตามศักยภาพแก่ประชาชนและกลุ่ม

ผู้ด้อยโอกาส

๔) ส่งเสริม สนับสนุน การประกอบอาชีพทางเลือก และพัฒนาทักษะฝีมือแรงงานเพื่อเพิ่มรายได้และรองรับการเข้าสู่ประชาคมอาเซียน

๕. ยุทธศาสตร์ที่ ๕ การบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

แนวทางการพัฒนา

- ๑) สนับสนุน ส่งเสริม ปั่นฟู รักษาป่าและป่าต้นน้ำลำธาร
- ๒) พัฒนา ปรับปรุง และฟื้นฟูแหล่งน้ำธรรมชาติ เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพในการกักเก็บน้ำให้เพียงพอกับการเกษตร อุปโภคและบริโภค
- ๓) สนับสนุนและพัฒนาประสิทธิภาพการจัดการขยะแบบครบวงจรและน้ำเสียชุมชนแบบมีส่วนร่วม

ส่วนร่วม

๔) เสริมสร้างศักยภาพและขีดความสามารถของชุมชนในการบริหารจัดการทรัพยากร ธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมในชุมชนตามความเหมาะสมแต่ละพื้นที่

๕) เสริมสร้างการมีส่วนร่วมของประชาชนในการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

๖) สนับสนุน ส่งเสริมการใช้พลังงานทางเลือก

๖. ยุทธศาสตร์ที่ ๖ การพัฒนาระบบบริหารจัดการที่ดี

แนวทางการพัฒนา

- ๑) ส่งเสริม สนับสนุน และพัฒนาเทคโนโลยีสารสนเทศและนวัตกรรมสมัยใหม่ในการปฏิบัติงานและให้บริการสาธารณะแก่ประชาชน
- ๒) พัฒนาเพิ่มขีดความสามารถการบริหารจัดการการเงินการคลังให้มีประสิทธิภาพ โปร่งใส เป็นธรรม และตรวจสอบได้
- ๓) พัฒนาสมรรถนะของข้าราชการและเจ้าหน้าที่ให้มีขีดความสามารถในการปฏิบัติราชการ และให้บริการสาธารณะอย่างมีประสิทธิภาพ

๕) ส่งเสริม สนับสนุน และพัฒนากระบวนการชุมชนเข้มแข็ง และเสริมสร้างการมีส่วนร่วม ของชุมชนในกระบวนการพัฒนาท้องถิ่น

๑.๖ ยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัด

วิสัยทัศน์ “ขอนแก่นเมืองน่าอยู่ ชุมชนเข้มแข็ง เป็นศูนย์กลางการเรียนรู้ และเมืองหลักเศรษฐกิจ ของภาคตะวันออกเฉียงเหนือ”

ประเด็นยุทธศาสตร์

๑. ยุทธศาสตร์ที่ ๑ การพัฒนาเมืองและชุมชน

แนวทางการพัฒนา

- ๑) พัฒนาระบบสาธารณูปโภค สาธารณูปการ ชุมชนเมือง และชนบท อย่างทั่วถึงและ เป็นระบบ
- ๒) พัฒนาเพิ่มประสิทธิภาพระบบเครือข่ายการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยในท้องถิ่น ให้มีประสิทธิภาพได้มาตรฐาน

- ๓) พัฒนา ส่งเสริม และสนับสนุนระบบการรักษาความปลอดภัย ในเขตเมืองและชุมชน แบบมีส่วนร่วม
- ๔) ส่งเสริม สนับสนุนการป้องกันและแก้ไขปัญหาเสพติดและอบายมุขอย่างเป็นระบบ ครบวงจร
- ๕) สร้างวินัยประชาชน และความร่วมมือในการดูแลความเป็นระเบียบชุมชน การจราจร และการลดอุบัติเหตุ

๒. ยุทธศาสตร์ที่ ๒ การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน

แนวทางพัฒนา

- ๑) พัฒนาโครงสร้างพื้นฐานเส้นทางคมนาคมขนส่งให้ได้มาตรฐานและทั่วถึง ติดตั้งเครื่อง หมายจราจรสัญญาณไฟตามความจำเป็น เพื่อประโยชน์ในการสัญจร และการขนส่งสินค้าเพื่อการอุปโภค บริโภค และการเกษตรให้สอดคล้องกับความต้องการของประชาชนในพื้นที่
- ๒) พัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน ระบบไฟฟ้าสาธารณะ ไฟแสงสว่าง อุปกรณ์ป้องกันอุบัติเหตุ และกล้องวงจรปิดในชุมชนเพื่อลดอุบัติเหตุและเพิ่มความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินของประชาชน
- ๓) พัฒนาระบบการให้บริการขนส่งมวลชนให้ได้มาตรฐาน สะดวก สะอาด และปลอดภัย
- ๔) พัฒนาและเพิ่มพื้นที่สีเขียว สวนสาธารณะ และปรับปรุงภูมิทัศน์ที่สวยงามเหมาะสม
- ๕) พัฒนาระบบสุขาภิบาล และรักษาความสะอาดของครอบครัวและชุมชน
- ๖) พัฒนาและส่งเสริมระบบอินเทอร์เน็ตให้ทั่วถึง

๓. ยุทธศาสตร์ที่ ๓ การพัฒนาการศึกษาและศักยภาพพลเมือง

แนวทางพัฒนา

- ๑) เพิ่มพื้นที่สร้างสรรค์แก่เด็กและเยาวชน กิจกรรมจิตอาสา เพื่อการใช้ทักษะชีวิตที่ดีเห็นคุณค่าตนเองและสังคม
- ๒) ส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพการศึกษาขั้นพื้นฐานในระบบให้ได้มาตรฐานและสนับสนุนให้ผู้เรียนได้รับการพัฒนาเต็มศักยภาพ
- ๓) เพิ่มโอกาสทางการศึกษานอกระบบและการศึกษาตามอัธยาศัยสำหรับประชาชนทุกเพศวัยอย่างทั่วถึงและมีคุณภาพ
- ๔) ส่งเสริมสนับสนุนและการพัฒนาทักษะความสามารถการประกอบอาชีพที่เหมาะสมตรงศักยภาพเฉพาะของบุคคลและสอดคล้องกับความต้องการของประเทศ
- ๕) พัฒนาศักยภาพของคนให้มีทักษะความรู้ ทักษะอาชีพ มีสมรรถนะที่มีคุณภาพสูง รู้เท่าทันการเปลี่ยนแปลง
- ๖) ส่งเสริมและปลูกฝังค่านิยมหลัก ๑๒ ประการ และการสืบสานขนบธรรมเนียมประเพณีในทุกช่วงวัย
- ๗) พัฒนาระบบการเรียนรู้ให้ประชาชนในทุกช่วงวัย
- ๘) ส่งเสริมกระบวนการพัฒนาประชาธิปไตยในชุมชนท้องถิ่นและยกระดับทักษะประชาชนในการเป็นผู้นำการเปลี่ยนแปลง

๔. ยุทธศาสตร์ที่ ๔ การบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมเพื่อการพัฒนาอย่างยั่งยืน

แนวทางการพัฒนา

- ๑) บริหารจัดการ อนุรักษ์ พื้นฟูทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมแบบบูรณาการและยั่งยืน
- ๒) อนุรักษ์ พื้นฟู และเพิ่มพื้นที่ป่า ป่าชุมชน และป่าต้นน้ำลำธารให้เกิดความอุดมสมบูรณ์
- ๓) พัฒนาพื้นฟูแหล่งน้ำ แหล่งน้ำใต้ดินและการบริหารจัดการน้ำอย่างเป็นระบบ และมีประสิทธิภาพ โดยประชาชนมีส่วนร่วม

๔) เพิ่มประสิทธิภาพการบริหารจัดการขยะชุมชน สิ่งปฏิกูล และน้ำเสีย
๕) สร้างสังคมและพลเมืองที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม
๖) ส่งเสริมการใช้พลังงานทางเลือก
๗) พัฒนาด้านแบบกิจกรรม/สาธิต แนวทางการใช้พลังงานทางเลือกใน อบท. ตามศักยภาพ
๘) เสริมสร้างศักยภาพเครือข่ายด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมบูรณาการร่วมกับ
เครือข่ายอื่น ๆ

๙) ส่งเสริมการจัดทำคาร์บอนเครดิต

๕. ยุทธศาสตร์ที่ ๕ การพัฒนาการเกษตรยั่งยืน

แนวทางการพัฒนา

๑) สร้างความเข้มแข็งของเกษตรกรและชุมชนในการพัฒนาการเกษตรที่เป็นอัตลักษณ์
พื้นที่
๒) ส่งเสริมการเกษตรตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง
๓) สร้างมูลค่าเพิ่มจากวัตถุดิบชีวภาพที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมและการพัฒนาอุตสาหกรรม

ชีวภาพ

๔) ส่งเสริมและสนับสนุนการผลิตสินค้าเกษตรที่ได้คุณภาพมาตรฐานความปลอดภัย เกษตร
อินทรีย์ สินค้าจากฐานความหลากหลายทางชีวภาพ และสินค้าเกษตรมูลค่าสูง

๕) เพิ่มประสิทธิภาพการผลิตและสร้างมูลค่าเพิ่มให้ภาคเกษตร

๖) ยกย่องคุณภาพการผลิตพืชอาหารที่ปลอดภัย (Food Safety)

๗) พัฒนาศักยภาพเกษตรกรให้เข้าถึงและใช้ประโยชน์จากเทคโนโลยีและนวัตกรรมทาง

การเกษตร

๘) ส่งเสริมการพัฒนาแหล่งเรียนรู้และต้นแบบเศรษฐกิจพอเพียงและการผลิตสินค้าเกษตรทุกมิติ

๙) ส่งเสริมการรวมกลุ่มของเกษตรกรและความเข้มแข็งของวิสาหกิจชุมชน

๑๐) ส่งเสริมการใช้ข้อมูลสารสนเทศเพื่อการวางแผนและการพัฒนาการผลิตสินค้าที่สอดคล้อง
กับความต้องการของตลาด

๑๑) ส่งเสริมด้านการตลาดสินค้าเกษตร

๖. ยุทธศาสตร์ที่ ๖ การเสริมสร้างสุขภาวะ

แนวทางการพัฒนา

๑) พัฒนาระบบบริการด้านสาธารณสุขให้มีคุณภาพ และเข้าถึงได้อย่างทั่วถึงเท่าเทียมในระดับ
ปฐมภูมิ

๒) พัฒนาระบบบริการทางสังคมให้มีคุณภาพ และเข้าถึงได้อย่างทั่วถึงเท่าเทียม

๓) สนับสนุนการฟื้นฟูการแพทย์แผนไทยและแพทย์ทางเลือกตามความเหมาะสมและเชื่อมโยงกับ

การดูแลสุขภาพ

๔) เสริมสร้างศักยภาพของเครือข่ายและอาสาสมัครด้านสาธารณสุข

๕) สร้างการมีส่วนร่วมเฝ้าระวัง ป้องกัน การปรับตัว และแก้ไขปัญหาสุขภาพ โรคติดต่อ โรคอุบัติ
ใหม่และการแพร่ระบาดในพื้นที่

๖) สร้างเสริมความรู้เพื่อเพิ่มศักยภาพในการจัดการสุขภาวะของคนทุกช่วงวัยในชุมชน

๗. ยุทธศาสตร์ที่ ๗ การสร้างเสริมทุนทางสังคมให้เข้มแข็งและพัฒนาเศรษฐกิจฐานราก

แนวทางการพัฒนา

๑) เสริมสร้างค่านิยม คุณธรรม จริยธรรม จิตสาธารณะ และวัฒนธรรมที่ดีงามและเยาวชน

๒) ส่งเสริม สนับสนุนกระบวนการเรียนรู้ และการนำหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงไปใช้ในการ
ประกอบอาชีพและการดำรงชีพ

๓) อนุรักษ์ สืบสานทหานบารุงศาสนา ศิลปวัฒนธรรม ขนบธรรมเนียมประเพณีและ ภูมิปัญญาท้องถิ่น

๔) การส่งเสริมเศรษฐกิจระดับชุมชนท้องถิ่นให้สามารถมีความเข้มแข็ง มีศักยภาพในการแข่งขัน สามารถพึ่งพาตนเองได้

๕) พัฒนาและส่งเสริมทักษะความเป็นผู้ประกอบการในทุกะดับและยกระดับเครือข่ายวิสาหกิจ ชุมชนให้สามารถแข่งขันได้

๖) ชิดความสามารถของชุมชนท้องถิ่นในการพัฒนา การพึ่งตนเอง และการต่อยอดจากฐานทาง วัฒนธรรมของชุมชนเพื่อสร้างสังคมคุณภาพ

๗) ส่งเสริมและพัฒนาให้ชุมชนสร้างมูลค่าเพิ่มสินค้าและบริการการท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์ตาม บริบทของชุมชน

๘) พัฒนาและยกระดับมาตรฐานการท่องเที่ยวทั้งสินค้า บริการ บุคลากร ผู้ประกอบการและ แหล่งท่องเที่ยว

๙) ส่งเสริมการสร้างและพัฒนาตลาดทั้งในและต่างประเทศ

๑๐) พัฒนาและส่งเสริมการค้าการลงทุน

๘. ยุทธศาสตร์ที่ ๘ การพัฒนาการบริหารภาครัฐภายใต้หลักธรรมาภิบาล

แนวทางการพัฒนา

๑) ส่งเสริมการกระจายอำนาจให้แก่ภาคประชาชน

๒) พัฒนาการให้บริการของรัฐมีประสิทธิภาพและมีคุณภาพ เพื่อให้ประชาชนและผู้รับ บริการทุกกลุ่มสามารถเข้าถึงได้โดยง่าย สะดวก รวดเร็ว โปร่งใส มีหลากหลายช่องทาง สามารถตรวจสอบได้

๓) ส่งเสริม สนับสนุนและพัฒนาระบบเทคโนโลยีสารสนเทศและนวัตกรรมใหม่ในการปฏิบัติงาน และบริการประชาชนอย่างต่อเนื่อง

๔) พัฒนาขีดสมรรถนะของบุคลากรให้เพิ่มขึ้นและพร้อมรับการเปลี่ยนแปลงของประเทศ

๕) ส่งเสริมการมีส่วนร่วมและการสร้างเครือข่ายของภาคประชาชนในการบริหารจัดการท้องถิ่น

๖) พัฒนาระบบข้อมูลข่าวสารและความโปร่งใสส่งเสริมให้ประชาชนมีส่วนร่วมในการติดตาม และประเมินผลกระทบจากการพัฒนาในท้องถิ่น

วิสัยทัศน์และยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์การบริหารส่วนตำบลห้วยโจด

วิสัยทัศน์การพัฒนาองค์การบริหารส่วนตำบลห้วยโจด “ การคมนาคมสะดวก เศรษฐกิจดี มีความรู้ทันสมัย สิ่งแวดล้อมไม่เป็นมลพิษ ”

ยุทธศาสตร์การพัฒนาองค์การบริหารส่วนตำบลห้วยโจด

ยุทธศาสตร์ ๑. การพัฒนา ด้านโครงสร้างพื้นฐาน

เป้าหมายการพัฒนา

๑. ถนนที่ได้มาตรฐาน

๒. การพัฒนาแหล่งน้ำเพื่อใช้ในการอุปโภคบริโภคอย่างพอเพียง

๓. ระบบสาธารณูปโภคและสาธารณูปการที่ได้มาตรฐาน

ตัวชี้วัด

๑. ระดับการพัฒนาด้านโครงสร้างพื้นฐานของเส้นทางคมนาคมได้มาตรฐานและใช้สัญจรสะดวกขึ้น

๒. ระดับการพัฒนาแหล่งน้ำเพิ่มมากขึ้นและเพียงพอ

๓. ระดับการพัฒนา ปรับปรุง ด้านสาธารณูปโภค สาธารณูปการเพิ่มขึ้น

แนวทางการพัฒนา

๑. ก่อสร้างและปรับปรุงบำรุงถนน สะพาน ทางเท้า ท่อระบายน้ำ
๒. ปรับปรุงและพัฒนาแหล่งน้ำ
๓. ขยายเขตไฟฟ้า

ยุทธศาสตร์ ๒. การพัฒนา ด้านเศรษฐกิจ

เป้าหมายการพัฒนา

๑. สร้างอาชีพเสริมเพิ่มรายได้
๒. พัฒนาความรู้ ทักษะในการประกอบอาชีพ
๓. สังคมมีความเข้มแข็งตามแนวคิดปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง

ตัวชี้วัด

๑. กลุ่มอาชีพได้รับการพัฒนาความรู้ มีทักษะในการประกอบอาชีพ
๒. ประชาชนมีรายได้จากการประกอบอาชีพเพิ่มขึ้น
๓. กิจกรรมจากการทำการเกษตรปลอดภัย เกษตรผสมผสานอย่างยั่งยืน เพิ่มขึ้น

แนวทางการพัฒนา

๑. ส่งเสริมการประกอบอาชีพและยกระดับรายได้
๒. ส่งเสริมธุรกิจการค้า ชุมชนและกองทุนหมู่บ้าน
๓. พัฒนาเศรษฐกิจชุมชนระดับรากหญ้า

ยุทธศาสตร์ ๓. การพัฒนา ด้านการพัฒนาคุณภาพชีวิตมนุษย์และสังคม

เป้าหมายการพัฒนา

๑. ประชาชนได้รับสวัสดิการและเข้าถึงระบบสาธารณสุขอย่างทั่วถึง
๒. เฝ้าระวังป้องกันโรคระบาดในพื้นที่
๓. ประชาชน มีการออกกำลังกาย มากขึ้น
๔. มีความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน
๕. ศาสนา ศิลปะวัฒนธรรมและภูมิปัญญาท้องถิ่น ได้รับการสืบสานอย่างมีคุณค่า

ตัวชี้วัด

๑. การเข้าถึงสวัสดิการและบริการสาธารณสุขอย่างรวดเร็ว ทั่วถึง
๒. ผู้เจ็บป่วยด้วยโรคสำคัญในพื้นที่ลดลง
๓. ส่งเสริม สนับสนุนการออกกำลังกายให้เพิ่มขึ้น
๔. ปัญหาด้านยาเสพติดลดลง
๕. ประชาชนมีส่วนร่วมในการอนุรักษ์ศิลปวัฒนธรรมและภูมิปัญญาท้องถิ่นเพิ่มขึ้น

แนวทางการพัฒนา

๑. การพัฒนาด้านสาธารณสุข
๒. พัฒนาด้านกีฬาและนันทนาการ
๓. พัฒนาและส่งเสริมด้านสวัสดิการของชุมชน
๔. การพัฒนาด้านคุณธรรม จริยธรรม วัฒนธรรมและประเพณีท้องถิ่น
๕. การส่งเสริมความเข้มแข็งแก่ชุมชน

ยุทธศาสตร์ ๔. การพัฒนาทางการศึกษา

เป้าหมายการพัฒนา

๑. พัฒนาช่องทางการรับรู้ข้อมูลข่าวสารอย่างหลากหลาย
๒. ประชาชนสามารถเข้าถึงสวัสดิการด้านการศึกษาที่มีคุณภาพ

ตัวชี้วัด

๑. ประชาชนเข้าถึงข้อมูลข่าวสารของทางราชการได้หลากหลายช่องทาง
๒. ประชาชนเข้าถึงและได้รับสวัสดิการด้านการศึกษาเพิ่มขึ้น

แนวทางการพัฒนา

๑. เพิ่มช่องทางการรับรู้ข้อมูลข่าวสารให้แก่ประชาชน
๒. เพิ่มประสิทธิภาพการบริหาร ยกระดับความรู้และการศึกษา

ยุทธศาสตร์ ๕. การพัฒนาด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

เป้าหมายการพัฒนา

๑. ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมได้รับการบริหารจัดการให้มีความสมดุลอย่างยั่งยืน
๒. พื้นฟูทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมอย่างบูรณาการ

ตัวชี้วัด

๑. ประชาชนมีส่วนร่วมในการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติ พื้นฟู และบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมเพิ่มขึ้น

แนวทางการพัฒนา

๑. พัฒนาด้านการปลูกจิตสำนึกและตระหนักถึงการจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
๒. การป้องกัน ปรับปรุง บำรุงฟื้นฟูทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

ยุทธศาสตร์ ๖. การพัฒนาการบริหารและการจัดการ

เป้าหมายการพัฒนา

๑. ประชาชนมีส่วนร่วมในการบริหารจัดการองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น
๒. ประชาชนมีความพึงพอใจต่อผลงานการให้บริการขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น
๓. นำเทคโนโลยีสารสนเทศที่ทันสมัยมาใช้ในการปฏิบัติงาน
๔. ส่งเสริมให้มีกระบวนการมีส่วนร่วมระหว่างภาครัฐและภาคประชาชนในการบริหารงาน

ตัวชี้วัด

๑. ระดับการมีส่วนร่วมของภาคประชาชนเป็นไปตามเกณฑ์ที่กำหนด
๒. ระดับการให้บริการของบุคลากรมีประสิทธิภาพ
๓. การปฏิบัติงานมีประสิทธิภาพตามเกณฑ์มาตรฐานที่กำหนด
๔. ระดับการมีส่วนร่วมระหว่างภาครัฐ ภาคประชาชนเพิ่มขึ้น

แนวทางการพัฒนา

๑. ส่งเสริมการมีส่วนร่วมของประชาชน
๒. การให้บริการประชาชน
๓. พัฒนาด้านบุคลากร
๔. พัฒนาด้านรายได้
๕. พัฒนาด้านการปรับปรุงเครื่องมือ เครื่องใช้ ภายในสำนักงาน
๖. เสริมสร้างระบบการบริหารจัดการบ้านเมืองที่ดี

นโยบายการพัฒนาของผู้บริหารท้องถิ่น

คณะผู้บริหารองค์การบริหารส่วนตำบลห้วยโจด ได้กำหนดการพัฒนาท้องถิ่นตามนโยบายของผู้บริหารท้องถิ่น เพื่อให้บรรลุเป้าหมายและสอดคล้องกับแผนพัฒนาชุมชน แผนพัฒนาท้องถิ่น แผนพัฒนาจังหวัด แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ และแผนชาติ เพื่อให้นโยบายของผู้บริหารองค์การบริหารส่วนตำบลห้วยโจด จะนำไปสู่การแก้ไขปัญหาและสนองตอบความต้องการของประชาชนในท้องถิ่นอย่างแท้จริง

๓. การวิเคราะห์เพื่อพัฒนาท้องถิ่น

๓.๑ การวิเคราะห์กรอบการจัดทำยุทธศาสตร์

๑. การเก็บรวบรวมข้อมูล

คณะกรรมการสนับสนุนการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่นดำเนินการสำรวจและเก็บรวบรวมข้อมูลที่เป็นต่อการจัดทำแผนพัฒนาสามปี ซึ่งนอกจากจะต้องเก็บรวบรวมข้อมูลพื้นที่ทั่วไปแล้วยังจะต้องวิเคราะห์ ว่ายุทธศาสตร์การพัฒนา แนวทางการพัฒนาที่เลือกต้องการข้อมูลที่จะนำมาวิเคราะห์แนวทางการพัฒนาโครงการ / กิจกรรมได้อย่างถูกต้อง โดยในการเก็บรวบรวมข้อมูลจะต้องเก็บข้อมูลทั้งข้อมูลภายในและข้อมูลภายนอก เพื่อสามารถนำมาวิเคราะห์ SWOT (การวิเคราะห์จุดแข็ง จุดอ่อน โอกาส อุปสรรค) ได้

๒. การวิเคราะห์ข้อมูล

ประกอบด้วย ๔ กิจกรรมหลัก คือ

๑. การประเมินผลการพัฒนาที่ผ่านมา
๒. การคัดเลือกยุทธศาสตร์การพัฒนา
๓. การจัดลำดับความสำคัญของแนวทางการพัฒนา
๔. การตัดสินใจเลือกแนวทางการพัฒนา โดยมีรายละเอียดในแต่ละกิจกรรม ดังนี้

๑. การประเมินผลการพัฒนาที่ผ่านมา

คณะกรรมการสนับสนุนการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่น สรุปผลการพัฒนาที่ผ่านมาและนำเสนอที่ประชุมซึ่งประกอบด้วยคณะกรรมการพัฒนาท้องถิ่น ประชาคมท้องถิ่น และหน่วยงานที่เกี่ยวข้องเพื่อประเมินผลการพัฒนาท้องถิ่นในรอบปีที่ผ่านมา โดยประเมินในเชิงปริมาณและในเชิงคุณภาพ

๒. การคัดเลือกยุทธศาสตร์การพัฒนา

หลังจากการประเมินผลการพัฒนาในรอบปีที่ผ่านมาแล้วให้ที่ประชุมตามข้อ ๑ ร่วมกันคัดเลือกยุทธศาสตร์การพัฒนา รวมทั้งสอดคล้องกับปัญหาความต้องการของประชาชน/ชุมชน ในกรณีที่มียุทธศาสตร์การพัฒนาใดที่ยังมิได้กำหนดไว้ในแผนยุทธศาสตร์การพัฒนาแต่มีความจำเป็นเร่งด่วนที่จะต้องกำหนดขึ้นใหม่ก็อาจกำหนดขึ้นได้ แต่ทั้งนี้ต้องแสดงให้เห็นถึงเหตุผลและวัตถุประสงค์ที่มีความสอดคล้องกับจุดมุ่งหมายของการพัฒนาที่ยั่งยืนและวิสัยทัศน์การพัฒนาท้องถิ่น (และนำไปปรับแผนยุทธศาสตร์การพัฒนาต่อไป)

๓. การจัดลำดับความสำคัญของแนวทางการพัฒนา

ภายใต้ยุทธศาสตร์จะมีแนวทางการพัฒนาที่หลากหลาย ซึ่งล้วนแล้วแต่มีความจำเป็นในการดำเนินการเพื่อบรรลุวัตถุประสงค์ของยุทธศาสตร์การพัฒนาทั้งสิ้น แต่มีความสำคัญ ความจำเป็นเร่งด่วนมากน้อยแตกต่างกัน ที่ประชุมตามข้อ ๑ จะต้องร่วมกันจัดเรียงลำดับความสำคัญอยู่ในลำดับหลังๆ จะต้องไม่นำมาปฏิบัติ เพราะการที่จะกำหนดแนวทางการพัฒนาทุกแนวทาง ได้รับการพิจารณาแล้วว่าต้องดำเนินการแต่เพียงระยะเวลาสามปีของแผนพัฒนาท้องถิ่นสี่ปีนั้น อาจมีแนวทางที่จำเป็นต้องนำมาเน้นการปฏิบัติ

วิธีการจัดลำดับความสำคัญมีหลายวิธี ตั้งแต่วิธีง่าย ๆ คือ การประชุมตกลงกัน หรืออาจใช้วิธีการลงคะแนนคัดเลือกโดยใช้บัตรลงคะแนน เพื่อนำมารวมคะแนนและจัดลำดับ หรือวิธีอื่นๆ ซึ่งองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นแต่ละแห่งสามารถเลือกวิธีการปฏิบัติได้ตามความเหมาะสม

๔. การตัดสินใจเลือกแนวทางการพัฒนา

หลังจากจัดลำดับแนวทางการพัฒนาแล้วที่ประชุมจะตัดสินใจว่า จะนำแนวทางการพัฒนาเหล่านั้นมาดำเนินการ แต่ในการตัดสินใจเลือกนั้นควรจะได้วิเคราะห์ถึงความเป็นไปได้ในทางปฏิบัติ เพราะในการ

จัดลำดับความสำคัญ อาจใช้การตัดสินใจของแต่ละบุคคลเป็นหลัก ดังนั้น เพื่อทบทวนและยืนยันการจัดลำดับว่ามีความเป็นไปได้ในทางปฏิบัติจริงหรือไม่ จึงควรนำแนวทางการพัฒนามาทำการวิเคราะห์จุดแข็ง จุดอ่อน โอกาส และอุปสรรค (SWOT Analysis) อีกครั้ง

การกำหนดวัตถุประสงค์ของแนวทางการพัฒนา

๑. หลังจากได้แนวทางการพัฒนาในช่วงสี่ปีแล้ว ให้ที่ประชุมร่วมกันพิจารณาคัดเลือก วัตถุประสงค์ของยุทธศาสตร์การพัฒนา มาจัดทำเป็นวัตถุประสงค์ของแนวทางการพัฒนาโดยพิจารณาคัดเลือก วัตถุประสงค์ดังกล่าว มาจัดทำเป็นวัตถุประสงค์ของแนวทางการพัฒนา

บางครั้งองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นอาจกำหนดวัตถุประสงค์ของแนวทางการพัฒนาดังแต่ ขั้นตอนการจัดทำแผนยุทธศาสตร์การพัฒนาท้องถิ่น แต่อาจนำมาปรับใช้ชัดเจนและสอดคล้องกับสถานการณ์ ในช่วงสามปี

๒. ในขั้นตอนนี้ ที่ประชุมจะร่วมกันพิจารณากำหนดโครงการ/กิจกรรม การพัฒนาที่จะต้อง ดำเนินการตามแนวทางที่คัดเลือก และโดยที่กิจกรรมที่จะดำเนินการย่อมมีความหลากหลาย ซึ่งที่ประชุม จะต้องพิจารณาในประเด็นดังต่อไปนี้ด้วย

(๑) พิจารณากิจกรรมที่ต้องดำเนินการเพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ ของแนวทางการพัฒนา ที่กำหนดอย่างรอบคอบ เพื่อให้ได้โครงการ/กิจกรรมที่ครบถ้วน ซึ่งอาจมีทั้งโครงการ/กิจกรรมที่องค์กรปกครอง ส่วนท้องถิ่นดำเนินการเอง โครงการ/กิจกรรมที่ร่วมดำเนินการกับหน่วยงานอื่น หรือโครงการ/กิจกรรมที่ หน่วยงานอื่นเป็นผู้ดำเนินการ

(๒) พิจารณาจัดลำดับความสำคัญของโครงการ/กิจกรรม ควรพิจารณาทั้งภายใต้แนวทาง เดียวกันและระหว่างแนวทางการพัฒนา

(๓) พิจารณาถึงความเชื่อมโยงของกิจกรรมทั้งในด้านกระบวนการดำเนินงานและในด้าน ของผลการดำเนินการ เพื่อบรรลุกิจกรรมลงในปีต่างๆได้อย่างถูกต้องเหมาะสม

(๔) พิจารณาคัดเลือกโครงการ/กิจกรรม

๔.๑ จากความจำเป็นเร่งด่วน

๔.๒ ชัดความสามารถทางทรัพยากรการบริหารขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

๔.๓ ความเชื่อมโยงของกิจกรรม และระยะเวลาที่จะดำเนินการ

๓.๒ การวิเคราะห์ปัญหาและความต้องการของประชาชน

๑) ปัญหาด้านเศรษฐกิจ

๑.๑ การว่างงาน และขาดอาชีพเสริม

๑.๒ ความไม่แน่นอนของ ราคาสินค้าเกษตร ราคาปัจจัยในการผลิตสูง

๑.๓ ขาดที่ทำกินในการเกษตร

๑.๔ ขาดเงินทุนในการประกอบอาชีพ

๑.๕ ไม่มีการรวมกลุ่มที่เข้มแข็ง

๒) ปัญหาด้านสังคม

๒.๑ ไม่มีแหล่งสำหรับเรียนรู้ ข้อมูลข่าวสารที่เป็นสาธารณะ

๒.๒ คนในชุมชนขาดการมีส่วนร่วมในกิจกรรมส่วนรวม

๒.๕ ปัญหาครอบครัวแตกแยก

๒.๖ มีสถานที่ออกกำลังกายและที่พักผ่อนไม่เพียงพอ

๒.๗ ยาเสพติดแพร่ระบาด

๓) ปัญหาด้านโครงสร้างพื้นฐาน

๓.๑ มีเส้นทางคมนาคมที่ชำรุดและต้องปรับปรุง

๓.๒ ไฟฟ้าสาธารณะไม่เพียงพอ

๔) ปัญหาด้านแหล่งน้ำ

- ๔.๑ ขาดแคลนน้ำสำหรับอุปโภคบริโภคในฤดูแล้ง
- ๔.๒ ไม่มีแหล่งเก็บกักน้ำขนาดใหญ่ และระบบชลประทานที่ดีภายในตำบล
- ๔.๓ แหล่งน้ำธรรมชาติ คู คลอง และเหมือง ตื้นเขิน และ ขาดการปรับปรุงดูแล
- ๔.๔ ระบบประปาหมู่บ้านที่ไม่ได้มาตรฐาน
- ๔.๕ ไม่สามารถใช้ประโยชน์จากแหล่งน้ำที่มีอยู่อย่างเต็มที่
- ๔.๖ พื้นที่บางส่วนเป็นดินปนทราย ไม่สามารถเก็บกักน้ำได้

๕) ปัญหาด้านสาธารณสุข

- ๕.๑ ปัญหาการแพร่ระบาดของโรคติดต่อ
- ๕.๒ โรคไม่ติดต่อ เช่น โรคท้องร่วง โรคระบบทางเดินหายใจ เบาหวาน ความดัน
- ๕.๒ ขาดความรู้ในการดูแลสุขภาพอนามัย การป้องกันและการส่งเสริมสุขภาพ

๖) ปัญหาด้านการเมืองการบริหาร

- ๖.๑ พนักงานส่วนตำบล พนักงานจ้าง มีจำนวนน้อยเมื่อเทียบกับภารกิจที่เพิ่มขึ้นจากแผนการกระจายอำนาจให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น
- ๖.๒ ประชาชน ขาดความรู้ ความเข้าใจ และการมีส่วนร่วม ในการบริหาร การตรวจสอบการทำงานของท้องถิ่น
- ๖.๓ งบประมาณมีไม่เพียงพอกับความต้องการพัฒนาของประชาชน และต่อการดำเนินงานตามอำนาจหน้าที่ที่เพิ่มขึ้น ของ อบต.

๗) ปัญหาด้านการศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม

- ๗.๑ ความไม่ชัดเจนของนโยบายการศึกษา ในเรื่องการถ่านโอนสถานศึกษา และด้านระเบียบปฏิบัติที่ทำให้ไม่สามารถสนับสนุนโรงเรียนในพื้นที่ได้อย่างเต็มที่
- ๗.๒ เด็กและเยาวชนขาดเงินทุนและโอกาสในการศึกษาต่อ
- ๗.๓ เด็กและเยาวชน ไม่สนใจเรียน มีสถิติไม่เรียนต่อ เรียนไม่จบ และออกกลางคัน เพิ่มขึ้น
- ๗.๔ ความไม่ใส่ใจในการ ฟื้นฟูและอนุรักษ์วัฒนธรรมประเพณี

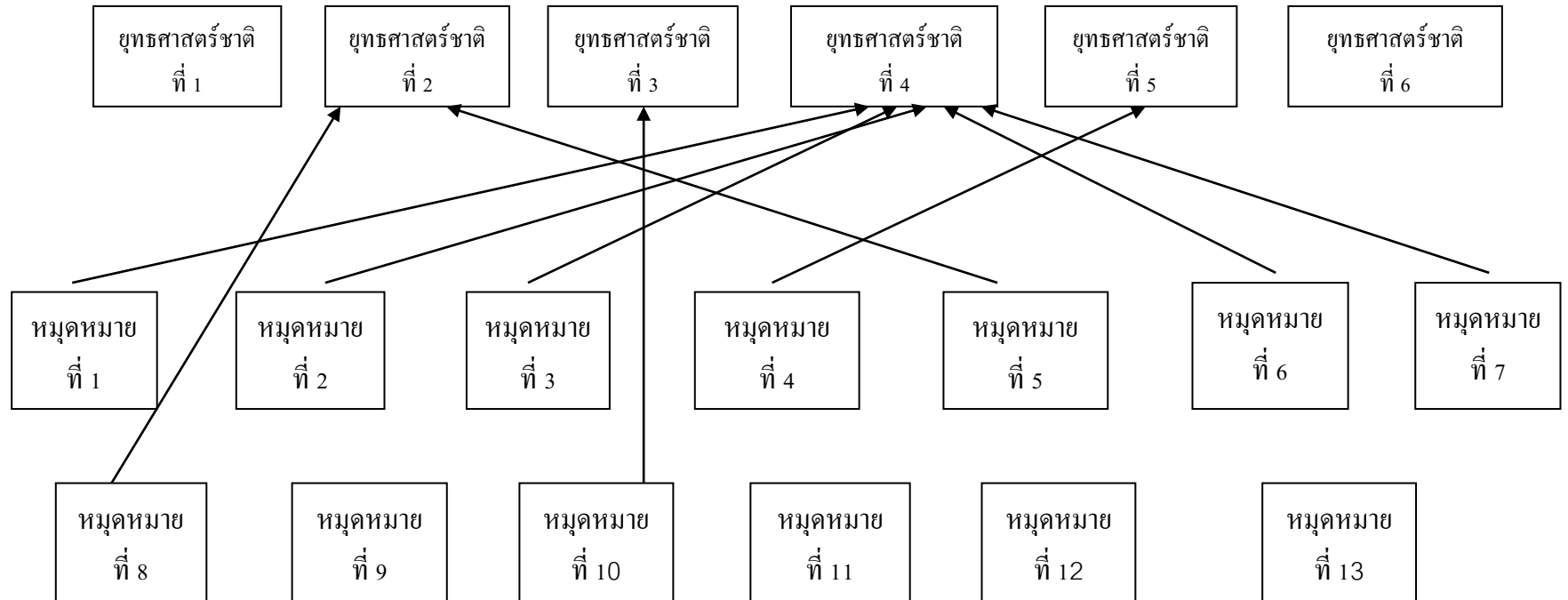
๘) ปัญหาทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

- ๘.๑ ขาดงบประมาณในการพัฒนาแหล่งน้ำธรรมชาติและบริเวณโดยรอบ
- ๘.๒ ปริมาณขยะมีจำนวนมาก และยังไม่มียุทธวิธีการกำจัดขยะที่เหมาะสม
- ๘.๓ ความไม่ใส่ใจในการดูแลรักษาทรัพยากรธรรมชาติ และพื้นที่สาธารณะ

ความเชื่อมโยงยุทธศาสตร์ในภาพรวม

ยุทธศาสตร์ชาติ
20 ปี

แผนพัฒนา
เศรษฐกิจ
ฉบับที่ 13

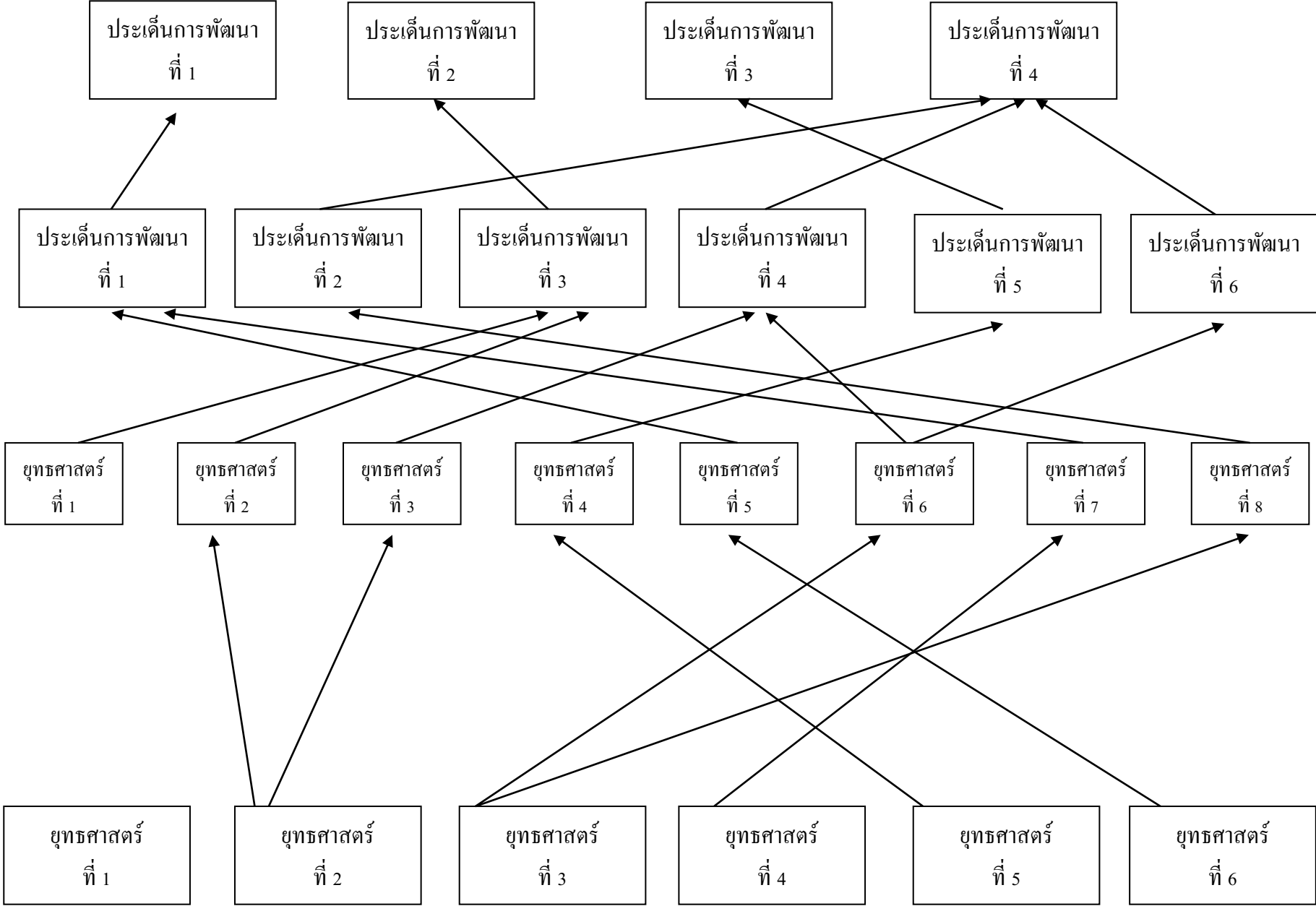

แผนพัฒนา
กลุ่มจังหวัด

แผนพัฒนา
จังหวัด

ยุทธศาสตร์
การพัฒนา
ของ อปท.
ในเขต
จังหวัด

ยุทธศาสตร์
การพัฒนา
ของ อบต.
หัวใจ

ตารางยุทธศาสตร์

ยุทธศาสตร์ อปท. (อบต.ห้วยโจด) (พ.ศ.๒๕๖๖-๒๕๗๐)	ยุทธศาสตร์ อปท.ในเขต จังหวัดขอนแก่น (พ.ศ.๒๕๖๖-๒๕๗๐)	ยุทธศาสตร์ จังหวัดขอนแก่น (พ.ศ.๒๕๖๖-๒๕๗๐)	แผนพัฒนากลุ่มจังหวัดภาค ตะวันออกเฉียงเหนือ ตอนกลาง (พ.ศ.๒๕๖๖-๒๕๗๐)	แผนเศรษฐกิจ ฉบับที่ ๑๓ (พ.ศ.๒๕๖๖-๒๕๗๐)	ยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี (พ.ศ.๒๕๖๑-๒๕๘๐)
๑. ด้านโครงสร้างพื้นฐาน ๑.ก่อสร้างและปรับปรุงบำรุง ถนน สะพาน ทางเท้า ท่อ ระบายน้ำ ๒. ขยายเขตไฟฟ้า ๓. ปรับปรุงและพัฒนาแหล่งน้ำ	๑. การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน ๒. การพัฒนาเมืองและชุมชน	การส่งเสริมนวัตกรรม เทคโนโลยีเพื่อการพัฒนา ขอนแก่นเมืองอัจฉริยะ	พัฒนาขีดความสามารถ ทางการแข่งขันด้านการค้า การลงทุน การบริการและการ ท่องเที่ยวเพื่อรองรับระบบ เศรษฐกิจแห่งอนาคต	หมวดหมายที่ ๕ ไทยเป็นประตู การค้าการลงทุนและยุทธศาสตร์ ทางโลจิสติกส์ที่สำคัญของ ภูมิภาค หมวดหมายที่ ๘ ไทยมีพื้นที่เมือง และเมืองอัจฉริยะที่น่าอยู่ ปลอดภัย เติบโตได้อย่างยั่งยืน	ด้านความมั่นคง
๒. ด้านเศรษฐกิจ ๑. ส่งเสริมการประกอบอาชีพ และยกระดับรายได้ ๒. ส่งเสริมธุรกิจการค้า ชุมชน และกองทุนหมู่บ้าน ๓.พัฒนาเศรษฐกิจชุมชน ระดับภพญา	๑. การพัฒนาเกษตรยั่งยืน ๒. การสร้างเสริมทุนทางสังคม และพัฒนาเศรษฐกิจฐานราก	ยกระดับเศรษฐกิจฐานราก และการพัฒนา อุตสาหกรรมมูลค่าสูง	ส่งเสริมและยกระดับ การเกษตรและอุตสาหกรรม การเกษตรที่มีมูลค่าสูงด้วย เศรษฐกิจชีวภาพ	หมวดหมายที่ ๑ ไทยเป็นประเทศ ชั้นนำด้านสินค้าเกษตรและ เกษตรแปรรูปมูลค่าสูง หมวดหมายที่ ๒ ไทยเป็น จุดหมายของการท่องเที่ยวที่เน้น คุณภาพและความยั่งยืน หมวดหมายที่ ๓ ไทยเป็นฐานการ ผลิตยานยนต์ไฟฟ้าที่สำคัญของ โลก หมวดหมายที่ ๖ ไทยเป็น ศูนย์กลางอุตสาหกรรม อิเล็กทรอนิกส์อัจฉริยะและ อุตสาหกรรมดิจิทัลของอาเซียน หมวดหมายที่ ๗ ไทยมีวิสาหกิจ ขนาดกลางและขนาดย่อมที่ เข้มแข็ง มีศักยภาพสูงและ สามารถแข่งขันได้	สร้างความสามารถในการ แข่งขัน

ตารางยุทธศาสตร์ (ต่อ)

ยุทธศาสตร์ อปท. (อปท.หัวใจ) (พ.ศ.๒๕๖๖-๒๕๗๐)	ยุทธศาสตร์ อปท.ในเขต จังหวัดขอนแก่น (พ.ศ.๒๕๖๖-๒๕๗๐)	ยุทธศาสตร์ จังหวัดขอนแก่น (พ.ศ.๒๕๖๖-๒๕๗๐)	แผนพัฒนากลุ่มจังหวัดภาค ตะวันออกเฉียงเหนือ ตอนกลาง (พ.ศ.๒๕๖๖-๒๕๗๐)	แผนเศรษฐกิจ ฉบับที่ ๑๓ (พ.ศ.๒๕๖๖-๒๕๗๐)	ยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี (พ.ศ.๒๕๖๑-๒๕๘๐)
๓. ด้านคุณภาพชีวิตมนุษย์ และสังคม ๑. การพัฒนาด้านสาธารณสุข ๒. พัฒนาด้านกีฬาและ นันทนาการ ๓. พัฒนาและส่งเสริมด้าน สวัสดิการของชุมชน ๔. การพัฒนาด้านคุณธรรม จริยธรรม วัฒนธรรมและ ประเพณีท้องถิ่น ๕. การส่งเสริมความเข้มแข็งแก่ ชุมชน	เสริมสร้างสุขภาวะ	๑. การพัฒนาสังคมสุขภาวะ ให้น่าอยู่อย่างยั่งยืน ๒. เสริมสร้างความมั่นคง และความปลอดภัยในชีวิต และทรัพย์สิน	พัฒนาทรัพยากรมนุษย์ สังคม มีคุณภาพ ชุมชนพื้นที่และ เมืองมีความเจริญน่าอยู่อย่าง ยั่งยืน	หมวดหมายที่ ๔ ไทยเป็น ศูนย์กลางทางการแพทย์ และสุขภาพมูลค่าสูง หมวดหมายที่ ๙ ไทยมีความ ยากจนข้ามรุ่นลดลง และมี ความคุ้มครองทางสังคมที่ เพียงพอเหมาะสม	สร้างโอกาสและความเสมอ ภาคและเท่าเทียมกันทาง สังคม

ตารางยุทธศาสตร์ (ต่อ)

ยุทธศาสตร์ อปท. (อบต.หัวย้อย) (พ.ศ.๒๕๖๖-๒๕๗๐)	ยุทธศาสตร์ อปท.ในเขต จังหวัดขอนแก่น (พ.ศ.๒๕๖๖-๒๕๗๐)	ยุทธศาสตร์ จังหวัดขอนแก่น (พ.ศ.๒๕๖๖-๒๕๗๐)	แผนพัฒนากลุ่มจังหวัดภาค ตะวันออกเฉียงเหนือ ตอนกลาง (พ.ศ.๒๕๖๖-๒๕๗๐)	แผนเศรษฐกิจ ฉบับที่ ๑๓ (พ.ศ.๒๕๖๖-๒๕๗๐)	ยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี (พ.ศ.๒๕๖๑-๒๕๘๐)
๔. ด้านการศึกษา ๑. เพิ่มช่องทางการรับรู้ข้อมูล ข่าวสารให้แก่ประชาชน ๒. เพิ่มประสิทธิภาพการ บริหาร ยกดับความรู้และ การศึกษา	การพัฒนาการศึกษาและ ศักยภาพพลเมือง	พัฒนาสังคมสุขภาวะให้น่า อยู่อย่างยั่งยืน	พัฒนาทรัพยากรมนุษย์ สังคม มีคุณภาพ ชุมชนพื้นที่และ เมืองมีความเจริญน่าอยู่อย่าง ยั่งยืน	หมายเหตุที่ ๑๒ ไทยมี กำลังคนสมรรถนะสูง มุ่ง เรียนรู้อย่างต่อเนื่อง ตอบ โจทย์การพัฒนาแห่งอนาคต	พัฒนาและเสริมสร้าง ศักยภาพคน
๕. ด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ๑. พัฒนาด้านการปลูก จิตสำนึกและตระหนักถึงการ จัดการทรัพยากรธรรมชาติและ สิ่งแวดล้อม ๒. การป้องกัน ปรับปรุง บำรุง ฟื้นฟูทรัพยากรธรรมชาติและ สิ่งแวดล้อม	การบริหารจัดการ ทรัพยากรธรรมชาติและ สิ่งแวดล้อมเพื่อการพัฒนา	การบริหารจัดการ ทรัพยากรธรรมชาติและ สิ่งแวดล้อมอย่างสมดุล	อนุรักษ์และบริหารจัดการ ทรัพยากรธรรมชาติและ สิ่งแวดล้อมเพื่อการพัฒนาที่ สมดุลด้วยเศรษฐกิจ BCG และลดความเสี่ยงจากสา ธารณภัยด้วยพลังชุมชนและ เทคโนโลยี	หมายเหตุที่ ๑๐ ไทยมี เศรษฐกิจหมุนเวียนและ สังคมคาร์บอนต่ำ หมายเหตุที่ ๑๑ ไทย สามารถลดความเสี่ยงและ ผลกระทบจากภัยธรรมชาติ และการเปลี่ยนแปลงสภาพ ภูมิอากาศ	สร้างความเติบโตบนคุณภาพ ชีวิตที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม

ตารางยุทธศาสตร์ (ต่อ)

ยุทธศาสตร์ อปท. (อปต.หัวใจ) (พ.ศ.๒๕๖๖-๒๕๗๐)	ยุทธศาสตร์ อปท.ในเขต จังหวัดขอนแก่น (พ.ศ.๒๕๖๖-๒๕๗๐)	ยุทธศาสตร์ จังหวัดขอนแก่น (พ.ศ.๒๕๖๖-๒๕๗๐)	แผนพัฒนากลุ่มจังหวัดภาค ตะวันออกเฉียงเหนือ ตอนกลาง (พ.ศ.๒๕๖๖-๒๕๗๐)	แผนเศรษฐกิจ ฉบับที่ ๑๓ (พ.ศ.๒๕๖๖-๒๕๗๐)	ยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี (พ.ศ.๒๕๖๑-๒๕๘๐)
๖. ด้านบริหารและการจัดการ ๑. ส่งเสริมการมีส่วนร่วมของ ประชาชน ๒. การให้บริการประชาชน ๓. พัฒนาด้านบุคลากร ๔. พัฒนาด้านรายได้ ๕. พัฒนาด้านการปรับปรุง เครื่องมือ เครื่องใช้ ภายใน สำนักงาน ๖. เสริมสร้างระบบการบริหาร จัดการบ้านเมืองที่ดี	การพัฒนาการบริหารภาครัฐ ภายใต้หลักธรรมาภิบาล	๑. การส่งเสริมการ ท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์ เชื่อมโยงภูมิภาค	พัฒนาทรัพยากรมนุษย์ สังคม มีคุณภาพ ชุมชนพื้นที่และ เมืองมีความเจริญน่าอยู่อย่าง ยั่งยืน	หมุดหมายที่ ๑๓ ไทยมี ภาครัฐที่ทันสมัย มี ประสิทธิภาพ และตอบ โจทย์ประชาชน	การปรับสมดุลและพัฒนา ระบบการบริหารจัดการ ภาครัฐ

